



# ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SFŘ

ČÍSLO 6

NR 2018 - 2021

ZÁŘÍ 2019

Uvnitř naleznete: **Kalendárium**; **Zápis** ze zasedání Národní rady; **Modlitební úmysly** na IV. kv.; **Diskuze** s pražským biskupem; **Ohlasy** z pouti na Antoníněk a z exercícií; **Návštěva** na celoslovenském setkání terciářů; **Pozvánky** a připomínky; **Informace**; **Výročí** a mnoho dalšího...

## Co nám přinesla kanonizace svaté Anežky

*Před 30 lety byla kanonizována svatá Anežka. O její kanonizaci se usilovalo od dob Elišky Přemyslovny a Karla IV. Ale až když byl na pražském biskupském stolci, a to v období rozvinutého socialismu, devadesátiletý arcibiskup František kardinál Tomášek, byla Anežka slavnostně kanonizována 12. listopadu 1989 prvním slovanským papežem Janem Pavlem II v Římě. A to za účasti téměř deseti tisíc věřících z naší vlasti i krajanů.*

Jak je psáno v knize Kazatel (3,1) „Všechno má svůj čas“. A když nastala tato plnost času, náš milosrdný Pán nám, kteří jsme čtyřicet let žili v ateistickém, resp. protináboženském politickém prostředí, dal tento nádherný dar. Dar, který ani nyní po třiceti létech od této události neumíme pochopit, docenit, a také za něj místo častého naříkání a skuhrání být vděční a děkovat. Jedná se o **dar svobody**, nejen politické, ale svobody ve všech oblastech včetně svobody náboženské. Úplná svoboda církve umožnila navázat na všechny dobré tradice v naší vlasti, ale také na aktuální zkušenosti, znalosti a dění v zahraničí. Při letošním výročí je vhodné a dobré si uvědomit, co všechno následovalo po kanonizaci svaté Anežky v naší církvi:

**Církev vystupuje veřejně** bez jakýchkoliv omezení a zásahů ze strany státu, věřící se aktivně podílejí na společenském, kulturním, hospodářském i politickém životě v naší vlasti.

**Došlo k narovnání vztahů mezi církví a státem:** Personální záležitosti, obsazování míst (v diecézích, farnostech, řeholích) nepodléhá kontrole státu, je pouze záležitostí církve. Stát uznává církevní svatební obřady - není třeba opakovat na úradě atd.

**Došlo k normalizaci vztahů mezi státem a Svatým stolcem:** Česká republika má svého velvyslance u Svatého stolce. Rovněž tak byla plně obnovena činnost nunciatury v Praze. Papežové poprvé v historii navštívili naši zemi, dokonce třikrát. A jsou plně vnímáni i přijímáni složkami politickými, společenskými i médii.

**Obnovuje a rozvíjí se liturgický život církve** včetně plného zavedení závěrů a dokumentů II. vatikánského koncilu

**Je velký rozmach organizační výstavby i přestavby církve:** Dochází k plnému obsazení všech biskupských stolců, jsou založeny dvě nové diecéze. Byla založena Česká biskupská konference včetně komisí a dalších

orgánů, jejichmi členy jsou též biskupové řeckokatolické církve i biskup pro Čechy v zahraničí. Vznikají nové farnosti podle aktuálních potřeb a demografické situace.

**Obnova řeholních řádů a řeholního života:** Obnovily se řeholní komunity z členů, kteří žili mimo kláštery, na pomoc přišli řeholníci ze zahraničí, byly obnoveny noviciáty atd. Řehole a kongregace plně navazují na své nejvyšší orgány, ale také rozvíjejí svou spolupráci horizontálně (regionálně). Do naší vlasti přichází řada nových řádů a kongregací (trapisté a další) a zakládají i nové kláštery.

**Obnovují se i společenství laiků:** Jednak v návaznosti na přerušenu tradici, jednak vznikají i nová církevní hnutí a komunity (např. sekulární instituty apod). Obnovují se exerciční domy, ale jsou i nové možnosti, např. krátkodobé pobyty laiků v řeholních komunitách a kláštorech. Tradici a velkou oblíbenost získaly i zcela nové akce, např. Charismatická konference v Brně.

**Rozvoj práce s mládeží:** Vznikla diecézní centra mládeže. Obnovila se činnost čs. orla, skautu. Konají se celostátní setkání mládeže (s početnou účastí). Mládež se plně zúčastňuje mezinárodních setkání se sv. Otcem, ale i dalších (Taizé apod). Ve farnostech i kongregacích a řádech je mládeži věnována prvořadá pozornost - vznikají i speciální zaměření, např. nízkoprahová centra pro volnočasové aktivity mládeže. Ve více než tisíci skautských a salesiánských táborů bylo přes 30 000 dětí. Vzniklo i mnoho nových aktivit, workshopy, summerjob apod.

**Rozvoj činnosti ve farnostech:** Obnovují se tradiční farní aktivity, duchovní cvičení, biblické hodiny, poutě a poutní zájezdy (i do zahraničí), schůzky ministrantů. Nově vznikají komunitní centra zaměřená na různé skupiny, děti, mládež, seniory. Velmi se rozvinulo propojení společenského a kulturního života farnosti a obce, plesy, výstavy, koncerty, divadelní představení, festivaly apod. (viz pravidelné informace v diecézní příloze KT). Mnoho činnosti je zaměřeno i pro zájemce, kteří nejsou členy církve, např. „Kursy alfa“, sportovní akce (zejména pro mládež). V poslední době se stala mimořádně populární „Noc kostelů“ nebo návštěvy a prohlídky betlémů o vánocích.

**Mezinárodní spolupráce:** Především byla obnovena misijní činnost, modlitby, sbírky, vysílání misionářů, dobrovolnická činnost, voluntaristé, vlastní projekty i spolupráce na mezinárodních projektech. Mnohočetná je účast členů naší církve v ústředních orgánech církve a v mezinárodních organizacích. Účast na zahraničních a mezinárodních akcích již nelze ani zmapovat. Čeští kněží spolupracují s krajany. V naší republice jsou bohoslužby pro cizince a na četných místech i společenství. Vznikají i farnosti (polská, německá a další). Četné a oblíbené jsou zájezdy na poutní místa v zahraničí (Svatá země, Lourdy, Fatima, Medžugorje, Mariazell a další). Pestrá a různorodá je spolupráce se Slovenskou republikou (semináře, symposia, noviciáty, vydavatelská a publikační činnost, poutě, návštěvy i společné akce). Rozvíjí se i přeshraniční spolupráce zejména s Německem a Rakouskem (společnost Ackermangemeinde a další)

**Média a vydavatelská činnost:** Církev vydává vlastní noviny a časopisy a to na úrovni celostátní, diecézní i farní (mnohé se speciálním zaměřením např. na mládež). Církev má svou vlastní televizní stanici i rozhlas. Náboženská témata je v řadě pravidelných programů ve veřejnoprávních médiích, ve kterých často vystupují i církevní představitelé. Velká pozornost je u mimocírkevních médií tradičně věnována průběhu vánoc a velikonoc, ale také velkým církevním událostem např. návštěvě papeže, jeho volbě nebo průběhu blahorečení apod. Církev má svá nakladatelství a vydavatelství, takže bylo vydáno vše, co v předchozím období nebylo možné a průběžně se vydávají novinky. Postupně je rozvíjena a modernizována i digitální oblast.

**V oblasti školství:** Byly obnoveny teologické fakulty v Praze a Olomouci a začleněny zpět do univerzit a také byla založena nová teologická fakulta v Českých Budějovicích v rámci Jihočeské univerzity. Na těchto fakultách byly zavedeny další obory i nové formy studia, např. kombinované (při zaměstnání).

Byly obnoveny semináře (i řádové). Plně je využívána možnost studia normálního i postgraduálního na zahraničních školách a institutech. Byla obnovena církevní gymnázia a další odborné střední školy. Byly obnoveny i nově založeny základní i mateřské církevní školy. Bylo obnoveno vyučování náboženství. Vznikla Česká křesťanská akademie s řadou lokálních poboček. Řada kněží - vysokoškolských profesorů a docentů vyučuje i na dalších fakultách.

**V oblasti zdravotnictví:** Byly obnoveny církevní nemocnice a také duchovní služba v nemocnicích (Dokonce došlo i k dohodě o duchovní péči s Ministerstvem zdravotnictví a kaplani se stávají integrální součástí nemocničních týmů.) V zaměření na nevyléčitelně nemocné zavedly církve novou specializaci, hospice, které si získaly respekt i u státních orgánů.

**V sociální oblasti:** Charita rozvinula svou činnost po celém území ČR (jako diecézní, oblastní, městské a farní) s mnohačetným zaměřením zejména na jednotlivce i rodiny v tíživých životních situacích včetně cizinců, uprchlíků a humanitární činnosti směřované do zahraničí. (V současné době má již 330 poboček a přes 200 000 klientů!) V neziskovém sektoru došlo k velkému propojení a pochopení mezi křesťany a ostatními lidmi, ale také mezi organizacemi, institucemi i jednotlivci.

#### **Nové okruhy činnosti církve:**

- Služba kaplanů v čs. armádě, zejména v jejich zahraničních misích (URNA – Útvary rychlého nasazení)
- Služba kaplanů v policejních složkách včetně hradní stráže
- Obnova, nová výstavba a údržba kostelů, farních budov a dalších památek
- Církev spolupracuje se státem na obnově a údržbě církevních památkových objektů - projekce, financování, ale i další využití ( např. pro kulturní účely).
- Církev spolupracuje s městskými a obecními úřady při obnově a údržbě kostelů, farních budov a často také při jejich společném využívání
- Mnoho objektů, kaplí, kapliček, křížů apod., je opravováno a udržováno různými spolky nebo i jednotlivci
- Byla postavena řada nových kostelů, kaplí i dalších budov, např. komunitní centra

**Ekumena:** Spolupráce se výrazně prohloubila na všech úrovních, celostátní, diecézní i farní. V médiích jsou často společné pořady i postupy. Běžnou je spolupráce církví v nemocnicích a armádě (kaplani). Česká biblická společnost vydává publikace pro všechny křesťanské církve.

**Majetek a finance:** Stát vrátil v roce 1990 (v I. etapě) církvi potřebné a požadované prostory, zejména kláštery, kostely, ale i další. Církev využívá grantů i jiných finančních podpor k činnosti zejména v oblasti sociální, zdravotní a kulturní. V poslední době dochází i k naplnění dohody o konečném vypořádání církevního majetku a financování.

Závěrem:

Díky Bohu za toto vše, po vzoru svaté Anežky a na její přimluvu se mnoho podařilo. Dokonce i ukázat většinové ateistické společnosti, že křesťanům nechybí tvůrčí láska. Kéž by se nám ještě podařilo právě v této době **zvěstovat všem radost**, radost pro všechen lid (Lk 2,10).

František Reichel

# Kalendárium SFŘ

## **4. října svátek sv. Františka z Assisi**

13. října Duchovní obnova na Svatém Antonínku

18. – 19. října podzimní formační seminář NBS SFŘ Brno

1. listopadu slavnost Všech svatých

9. – 10. listopadu Víkend s Anežkou v Praze

## **17. listopadu svátek sv. Alžběty Uherské**

17. listopadu Den chudých

19. listopadu Setkání duchovních asistentů Brno

## **29. listopadu svátek Všech svatých serafínského řádu**

## **8. prosince slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie**

25. prosince slavnost Narození Páně

### **Seznam příloh Zpravodaje:**

- Laetitia Vera - formační příloha
- Fotopříloha - Kanonizace sv. Anežky, Antonínek, CMP, Opava, Krivá, Stezka, Mezinárodní vizitace, P. Michal OFM
- Přílohy k zápisu z jednání Národní rady
- Pozvánky

# ZASEDÁNÍ NÁRODNÍ RADY NBS SFŘ V ČR 2018 – 2021

Zápis z jednání NR 7. 9. 2019

č. zápisu: 06

**Přítomni:** František Reichel OFS, Luboš Kolafa OFS, Zdeňka Nečadová OFS, Ludmila Holásková OFS, Marie Richterová OFS, Pavel Vaněček OFS, Lumír Hurník OFS, P. František Kroczek OFMCap.

**Omluveni:** Markéta Kubešová OFS, P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, P. Karel Koblížek OFMConv.

**Místo jednání:** Praha, fara při kostele Panny Marie královny míru v Praze-Lhotce, 9:30 – 16:00.

## **Program jednání:**

1) **Zahájení** mší svatou v kostele, poté modlitbou dle Rituálu a krátkou úvahou o Eucharistii – slova Josefa Gazdika při projevu na slovenské NVK: „Eucharistie znamená umožnit Bohu, aby se s námi spojoval.“

2) **Naše služba v MBS:**

**Proběhlé VK:** v MBS Milotice a MBS Kroměříž (Marie Richterová), MBS Karviná a MBS Jablunkov (Lumír Hurník)

**Připravované VK a BaPV** do konce roku:

**VK** v MBS Blažovice, Červený Kostelec, Český Těšín, Jindřichův Hradec, Olomouc rodiny, Opava, Šumperk

**BaPV** v MBS Brandýs nad Orlicí, Jilemnice, Krnov, Liberec, Moravská Třebová II, Praha PMS, Praha Sv. Josef, Přerov, Sokolov.

**Další sdělení o MBS:** situace v Brně u minoritů: během prázdnin se nepodařilo situaci vyřešit, NM navrhuje se s nimi sejít 12.10.2019 v Brně.

Novým národním duchovním asistentem byl jmenován P. Eliáš Tomáš Paseka OFM. MBS Brno Husovice má nového duchovního asistenta P. Augustina Zatloukala OFM.

Pro MBS Nivnice, Milotice a Praha Spořilov bude jmenován nový asistent po zemřelém P. Michalovi Pometlovi OFM.

3) **Národní bratrské společenství**

a) NR vzala na vědomí a projednala Zprávu vizitátorů o vizitaci našeho NBS:

- evangelizace jako hit dnešní doby – je třeba se více modlit a podporovat než organizovat – NR bude doporučovat aktuální modlitební úmysly na našem webu

- otázka františkánské mládeže – bude projednána na listopadovém setkání duchovních asistentů MBS

- naše připomínky pro mezinárodní radu, předané při vizitaci – Markéta Kubešová v prvním čtvrtletí vyžádá odpověď

b) NR společně vyhodnotila oslavy 40. výročí SFŘ – v MBS proběhly obnovy profese,

Pamětní listy se líbily, starší a nemohoucí členové byli vděční za návštěvy bratří a za obnovu profese. Markéta Kubešová vyřídí poděkování za oslavy generálnímu ministrovi Tiboru Kauserovi a připraví do zvláštního vydání Zpravodaje překlady ze setkání v Římě.

c) NR vyslechla zprávu o Mariánské pouti Prahou od Františka Reichela – zúčastnilo se mnoho zahraničních hostů ze Slovenska, Rakouska a Německa.

d) František Reichel informoval o Kající pouti na Sv. Antonínku – tuto Národní kající pouť NR nadále podporuje a doporučuje.

e) Luboš Kolafa informoval o účasti na Celoslovenském setkání SFŘ v Krivej – za naše NBS se zúčastnilo 8 členů.

f) František Reichel informoval o závěru Cyrilometodějské pouti – podrobnosti viz Zpravodaj č. 6.

g) NR zhodnotila oslavy Dne modliteb za dar stvoření – do MBS byly odeslány letáčky a byla doporučena účast na Františkánské stezce v Hradci Králové – za NR se zúčastnila Markéta Kubešová.

h) Pout' na Sv. Hostýn 13. – 14. 9. – přihlášeno na ubytování 41 lidí, autobus v pátek pojede z Prahy přes Brno, v sobotu ráno autobus z Jihlavy přes Třebíč. Je zajištěno ubytování, noční adorace v kapli, hlavní mši svatou v sobotu bude celebrovat Apoštolský nuncius Charles Daniel Balvo, křížovou cestu povede Ludmila Holásková.

i) Formační seminář v Brně 18. – 19. 10. připraví Ludmila Holásková. Přednášející P. Bonaventura Štivar OFMCap. – téma Krize. Přihlášky do 1.10.2019. Každý člen NR si ověří účastníky ze svého patronátního MBS.

j) Oslava 30. výročí kanonizace sv. Anežky Praha a Doksany 9. – 10. listopadu – akci zajišťuje František Reichel a Pavel Vaněček, přihlášky přijímá a vytvoří plakátek Luboš Kolafa, (viz příloha č. 1) informace budou ve Zpravodaji a na webu.

k) NR vyslechla návrh na oslavu Dne chudých 17. 11. od Františka Reichela, doporučení budou zveřejněna ve Zpravodaji společně s textem Sv. Otce Františka (viz příloha č. 2 a č. 3).

l) František Kroczek informoval o přípravách Semináře duchovních asistentů MBS 19. 11. v Brně – přihlášeno je zatím 6 duchovních asistentů ze 13 MBS, přihlášky do 30.9.2019.

m) Luboš Kolafa seznámil NR o tématech Setkání ministrů MBS minulých letech. NR projednala návrhy témat na setkání v Brně 24. - 25. ledna 2020 – závěry mezinárodní vizitace a očekávání MBS a jejich ministrů od Národní rady, vize do budoucna (příloha č. 4).

n) NR projednala přípravu a témata pro Zpravodaj NBS č. 6 – uzávěrka 6. září (viz příloha č. 5).

o) Luboš Kolafa informoval o stavu informací o jednotlivých MBS na našem webu – doporučí a postará se o jejich aktualizaci, 13 společenství nemá aktualizované informace.

p) Členové NR převzali výtisky publikace Duchovní doprovázení (P. Crasta), kterou NR nechala vytisknout v nakladatelství Flétna. Informaci o této knize napíše do Zpravodaje Luboš Kolafa. Prodejní cena je 150 Kč za kus.

q) NR projednala a doplnila návrh programu akcí NBS SFŘ na rok 2020 (viz příloha č. 6).

#### 4) **Mezinárodní bratrské společenství**

a) NR byla předem seznámena e-mailovou poštou o setkání Youfra Mexiko 2020 a o Generální kapitule v Římě (přílohy č. 7 a č. 8).

b) František Reichel informoval o volební kapitule NBS Slovenska: byla zvolena rada téměř ve stejném složení, připravena na další spolupráci s naším NBS na akcích, poutích, spolupráci se Zpravodajem a společným zasedáním Národních rad.

c) NR projednala pozvání na Rakouskou pouť SFŘ do Mariazell 23. - 24. 5. 2020 – projednáme možnost společné účasti se Slovenským NBS.

d) NR projednala pozvání bratra Martona na Eucharistický kongres v Maďarsku 14. - 20. 8. 2020 – František Reichel připraví pozvání pro naše členy a zjistí možnosti účasti.

e) Na příští zasedání NR připraví Lumír Hurník a František Reichel návrhy a možnosti příhraniční spolupráce s terciáři v Polsku.

#### 5) **Hospodaření**

a) Marie Richterová informovala o stavu účtu a pokladny a o nákladech na mezinárodní vizitaci – NR jednomyslně schválila (příloha č. 9).

b) NR byla seznámena se stavem plateb členských příspěvků za rok 2020: dosud nedošly příspěvky od MBS Brno Husovice, Blažovice, Frýdek-Místek, Olomouc, Karviná, Kroměříž, Ostrava a Praha Krč.

c) NR jednomyslně schválila vyúčtování semináře s otcem Vellou ve výši 74.400,- Kč.

d) Členové NR převzali propisovačky (logo k 30. výročí kanonizace sv. Anežky), které budou rozdávat na akcích a ve svých MBS (cena 30.-Kč).

#### 6) **Různé**

a) František Kroczek informoval o přípravě na Ustavení Konference národních duchovních asistentů SFŘ v ČR. Podrobnou informaci – stanovy atd. jsme převzali na flashdisku od NBS Slovenska. Luboš Kolafa rozešle všem členům NR. Návrh na další postup projednáme na příští NR.

b) NR projednala návrh na změnu počtu členů NR: do příští Národní volební kapituly. František Reichel připraví na příští zasedání NR návrh a zdůvodnění. Markéta Kubešová projedná s Mezinárodní radou možnost zvýšení počtu členů NR z 8 na 10.

c) NR projednala návrh na pořizování zvukových a video záznamů z akcí NBS, které by členové NR mohli promítat na svých návštěvách v MBS a členům SFŘ, kteří se již nemohou účastnit společných setkání.

Příští zasedání NR bude 7. prosince 2019 v Brně u kapucínů v čase 9.30 – 16.30.

Zapsal: Zdeňka Nečadová

Kontroloval: František Reichel

## Modlitební úmysly CIOFS ve IV. čtvrtletí 2019

### Říjen

Za evangelizaci - jaro misionářů v církvi: Aby svěží vítr Ducha Svatého zplodil misionářské „jaro“ v církvi.

SFŘ: za národní bratrská společenství v Chorvatsku a Francii (Kapituly) a na Filipínách (BaPV)

Otče náš....

### Listopad

Všeobecný - za dialog a sjednocení na Blízkém Východě: Aby vstoupil duch porozumění a nastalo sjednocení na Blízkém Východě, kde žijí společně rozdílná náboženská společenství.

SFŘ: za předsednictvo CIOFS, za formační kurzy duchovních asistentů, za národní bratrské společenství na Taiwanu (BaPV) a v Libanonu (Kapitula).

Otče náš....

### Prosinec

Za evangelizaci - budoucnost mládeže: Aby každá země učinila vše nezbytné pro zlepšení životních podmínek mladých a velmi mladých lidí, zejména těch kteří trpí.

SFŘ: za všechna národní bratrská společenství mající potíže a za národní bratrské společenství v Uruguii.

Otče náš....

## Modlitební úmysly SFŘ ve III. čtvrtletí 2019

Říjen 2019

**Přijímejte jeden druhého, jak i Kristus přijal vás. (Řím 15,7)**

DIO PROSLAMBANESTHE ALLELÚS, KATHOS HO CHRISTOS PROSELABETO HYMAS

(Darem Božím jsou všichni ti, kteří nás provázejí naším životem. Naše děti, naši rodiče, ti, které milujeme i ti, s kterými je nesnadné si rozumět. Lidé, s nimiž se setkáváme v práci i na ulicích, lidé přátelští i lidé nám cizí. Jsou to i ti, kteří zůstali jenom v našich vzpomínkách, stejně jako ti, které naše lidská paměť už nedokázala podržet. Všichni formují naše životy a naše poznání světa. Všechny přijímáme do svých životů, dávají mu jeho charakter a sluší se za ně Bohu děkovat.)

Dobrý Bože, děkujeme ti za všechny, které jsme ve svém životě potkali a ještě potkáme, děkujeme ti za dar přátelství, porozumění a lidské solidarity. A děkujeme ti také za naše společenství františkánských terciářů, které posiluje naši víru a přináší nám radost z lidských setkání a úsměvů.

Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Listopad 2019

**Mějte bedra přepásána a vaše lampy at' hoří. (Lk 12,35)**

ESTÓSAN HYMÓN HAI OSCHYES PERIEZÓSMENAI KAI HOI LYCHNOI KAIÓMENOI

(Myšlenky na ohraničenost našeho života a na blízkí se chvíli rozloučení vždy budou naším břemenem. Nemůže tomu být jinak. Avšak pohlédněme na sebe očima Kristovými. Ježíš v nás vidí služebníky, kteří v noci pozorně čekají na návrat svého pána. Břímě svého života chceme nést jako očekávání, že v tajemné dále se rozzáří světlo – znamení Božího království, v němž naši duši očekává její Stvořitel.)



Požehnaný jsi náš Bože, neboť nás posiluješ ve chvílích bolestných nejistot a my z tvé lásky čerpáme naději, že náš život jednou dosáhne cíle nejvyššího - setkání s tvým Synem ve slávě.

Požehnaný jsi náš Bože navěky.

Prosinec 2019

**Důvěřuj v Hospodina, dome Áronův, on je tvou pomocí a štítem. (Žl 115,10)**

BÉT AHARON BISCHÚ VAADONAJ EZRÁM ÚMÁGINÁM HÚ

(Zvolna se uzavírá další rok našeho pozemského putování. Budeme teď vzpomínat na to dobré i nedobré, co přinesl. A řekneme si: Tak jako celé i rozbité desky Zákona byly v Šalomounově chrámu vloženy do jediné archy, tak i my neseme a ponese v sobě všechno krásné i hořké, čím tento rok naplnil náš život.)

Dobrý Bože, děkujeme ti za čas, který nám vyměřuješ na této nádherné zemi. Děkujeme ti za vše, čím tento rok obohatil náš život. Děkujeme za všechny ty chvíle, kdy jsme se setkávali nad Písmem svatým a ve svaté večeři Páně s tvým Synem i s našimi věřícími sestrami a bratry.

Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

## Diskuse s biskupem pražským Mons. Zdeňkem Wasserbauerem v rámci mezinárodní vizitace 16.5.2019

Co můžeme my – sekulární františkáni – vykonat pro církve v České republice?

- Evangelizace: potřebujeme, aby i obyčejní lidé, laici, byli připraveni k vyučování náboženství, protože nic takového se na školách nevyučuje. Ředitelé škol nejsou katolíci a tedy naší nové generaci náboženství není představováno.
- Vláda vrací církvi mnoho dříve zabavených nemovitostí. Ty jsou však většinou ve špatném stavu a prostředky na opravu nejsou poskytovány. Církve si s tím sama neporadí. S tímto problémem potřebuje pomoc.
- V ČR bylo jen velmi málo sexuálních skandálů katolických kněží. Neznamena to velký problém. Tyto případy jsou však vyzdvihovány a diskutovány v médiích. Sekulární františkáni mohou pomáhat církvi i v tomto ohledu.
- Církve v ČR nemůže být srovnávána s církvemi v jiných zemích např. v Německu. Nemáme mnoho profesionálů v akademických nebo hudebních a jiných oblastech, nemáme finanční prostředky k zajištění těchto služeb v diecézích.

Jaké je postavení mládeže v církvi České republiky ?

- Každá diecéze má pastoračního asistenta, o aktivity mladých je dobře postaráno.

Jaké je procento povolání ke kněžství v ČR ?

- Povolání v zemi nejsou častá. Ale vezmeme-li v úvahu součet přijatých povolání v diecézích a různých náboženských kongregacích, můžeme říci, že je dostatek povolání. V semináři je 16 bohoslovců pro pražskou diecézi, což je poměrně dobré ve srovnání s procentuálním zastoupením katolické populace.

Jak vidí roli přítomnosti SFŘ v diecézi?

- Biskup připomenul, že ve farnosti, kde poprvé sloužil, byla znát přítomnost SFŘ. Terciáři mu byli velkou pomocí a on je velmi oceňoval a vážil si jich.
- Všechny třetí řády, též i karmelitánů, dominikánů a premonstrátů jsou v diecézi aktivní. Biskup hodnotí všechny tyto třetí řády velmi pozitivně.

Ve kterých oblastech může SFŘ něčím přispět církvi v České republice?

- V evangelizaci: v místech, kde žijí, bydlí a pracují, v jejich domovech a v zaměstnáních. Nemohu se uzavírat a žít svou vírou sám pro sebe. Každý se musí podělit a sdílet vírou s ostatními.
- Mnoho náboženských kongregací přišlo do země po pádu komunistického režimu. Všichni přišli jako misionáři. Ale bohužel všichni mají tendenci zůstat ve velkých městech a v dobře zavedených farnostech. Nejsou ochotni jít a pracovat do venkovských oblastí nebo do oblastí, kde přítomnost katolické víry není moc silná, zejména v bývalých katolických/německých oblastech. Tyto oblasti jsou zbaveny křesťanství. Ale jenom výjimečně misionáři jdou do těchto míst. Biskup řekl, že náboženské řády nejsou zaměřeny na misie.
- Pouze některé skupiny neo-katechumenů jdou působit do těchto oblastí. Takže vyzval SFŘ vyhledávat tyto možnosti pro misionářské působení.
- Biskup také mluvil o nedostatečné přítomnosti katolíků v hromadných sdělovacích prostředcích. I když máme mnoho publikací, není to dostatečné.
- Mluvili jsme také o situaci ve vztahu mezi církví a státem a mezi katolíky a protestanty.

## Touha mne zavála na Sv. Antonínka

Vždy, když nás místní zvali, nejčastěji na Velehradě nebo prostřednictvím Zpravodaje SFŘ, srdce se ve mně rozněcovalo touhou objevit a zakusit toto pro mne neznámé poutní místo.

Rozhodovala jsem se proto i v červnu. Zase vyvstaly protiargumenty. Varování meteorologů před příliš vysokými teplotami a bio-zátěží. Věk 74 let. A ta dálka, z Hradce Králové čtyři hodiny cesty. V pátek večer 28.6. jsem se rozhodla, že nepojedu, i když jsem měla nalezené skvělé vlakové spojení .

Ráno jsem se ale probudila s jasnou hlavou a jasným argumentem: Jsou nejdelší dny v roce! Ideální doba vydat se na cestu. Jednat bylo třeba rychle. Do batůžku jsem vhodila peněženku, oblékla se a utíkala na MHD. Nastoupila jsem do vlaku a ten se hned rozjel. Po třech hodinách jízdy přestupuji ve Starém městě u Uherského Hradiště do osobáčku, který mne veze směrem, kde jsem ještě nikdy nebyla. Ve Veselí další přestup a pak první zastávka Blatnice pod Sv. Antonínkem. Vystupuji sama. Nádraží se mi zdá opuštěné a tak to chci prozkoumat. Tu slyším: „Paní, do dědiny musíte na druhou stranu!“ Vydám se tedy určeným směrem. Po půl hodině chůze jsem v Blatnici u kostela, ale všechny dveře, i u fary, jsou zamknuté. Ukazují tedy kolemjdoucí na plakátek ve vitríně a ptám se, kde se tato přednáška odehrává – „Na Sv. Antonínku, ukáží vám cestu.“ A po krátké chvíli vysvětlování stojíme u auta, do kterého mne řidička zve sednout a vyváží mne až nahoru. Zbývá poděkovat a pomodlit se za její dobrotu, protože už zase sjíždí dolů.

Ale to už slyším úvodní slova první přednášky br. Antonína Klareta Dabrowského „O kříži misíí...“

Poprvé na Sv. Antonínku, kde do mne vstupuje pokoj a dobro.

O přestávce jsem zahlédla známého spolubratra SFŘ z Velehradu Václava Vendelína Hájka. Zamířila jsem k němu, abych se ujistila, kolik času si musím naplánovat na cestu dolů na nádraží do Blatnice, abych mohla odpoledne odjet zase zpět. Vždyť nemám ani hřebec ...

Když mne tak poslouchal, řekl: „No to probereme později, teď tě zvu na „kyselicu“ domů na oběd a pak na prohlídku farnosti, aby ses dostala také k hrobu o. Antonína Šuránka, kde se sejdeme k modlitbě až zítra ráno.“ Připadala mi ta chvíle jako nebe na zemi... A ne jen chvíle. Pobyt se protáhl na dva dny a já vím, že se mohu k Sv. Antonínkovi vracet a že to není technický problém a velká vzdálenost, ale otázka hořících srdcí.

I ten hřebec na mne vykukoval nad umyvadlem na skříňce na Sv. Antonínku, kde jsem mohla prožít i posvátné ticho noci. Jako kdyby anděl strážný nebo sv. Antonínek šibalsky na mne pokukoval a říkal: „Tak se učeš, když myslíš ...“

Marie Šepsová MBS SFŘ v Hradci Králové

## Exercicie pro členy a příznivce SFŘ v klášteře bratří kapucínů v Olomouci

Ve dnech 11. - 14. 7. 2019 se zúčastnilo asi 15 členů SFŘ exercicií s tématem „Stagnace nebo růst v duchovním životě“, které vedla MUDr. Jitka Krausová. Předkládám několik myšlenek, které nám paní doktorka předložila.

Začali jsme tím, že jsme „vše přenechali Pánu“. Sami sebe, jací jsme – dobří, zlí, hříšní, s maskou, zranění... Také celý svůj čas – mobily, vyřizování toho, co jsme nestihli, oblíbené knihy (kromě Písma sv. a breviáře), povídání – a dodržovali jsme silentium, abychom mohli slyšet Pána a On nás mohl vést.

Celý náš život si můžeme představit jako dlouhé jezdící schody v metru, na kterých stojíme a chceme nahoru, a ony jedou dolů... Pokud nepůjdeme, ale zůstaneme stát, povevou nás dolů. Čím blíže cíli jsme, tím více vidíme náš sjezd dolů, přestaneme-li šlapat.

Náš výstup nahoru nezávisí na množství našich aktivit, ani na našich pocitech. Závisí na naší schopnosti vidět Boží lásku k nám a odpovídat na ni v každé chvíli našeho života. A teprve z této odpovědi může vycházet naše aktivita navenek, která bude trvalá, pravá a schopná ustát těžkosti.

Bůh s láskou stvořil svět a prohlásil, že je „**tov**“ = dobrý, krásný, úplný, **celistvý**. Toto je **svět, který stvořil Bůh**.

Naši schopnost vidět, hledat a odpovídat na Boží lásku ohrožuje únava, stereotyp, každodennost. Jedině uvědomování si Božích darů, milostí, pohled na Ježíšův kříž – znamení Boží lásky – nás může z tohoto stereotypu vyvádět stále znovu a znovu ven. **Znakem, že žiju s Bohem, je schopnost úžasu a tím i vděčnosti**. Kdy jsem byl naposledy v úžasu? Před čím? Kdy se ve mně probudila vděčnost? Sama Eucharistie je Děkuvzdání. Samozřejmost neexistuje, samo se nic neudělá, nestane. Celý život a vše kolem nás je plné zázraků. **Toto je probuzení na cestě duchovního života**.

Hluboká byla i modlitba sv. Efréma Syrského ze 4. stol., která byla pro nás učením o pokoře: celý život se učíme nechat Pána vládnout. Jsme stvoření a proto totálně závislí na Bohu. Nemůžeme být svobodní, dokud neuznáme tuto základní závislost.

Pane a Vládce mého života,  
vzdal ode mne ducha lenosti, sklíčenosti,  
panovačnosti a prázdnomluvnosti.  
Ducha pak čistoty, pokory,  
trpělivosti a lásky  
uděl mně, služebníku svému.  
Ano, Pane a Králi,  
dej, abych viděl hříchy své  
a nesoudil bratra svého.  
Neboť Tys, Pane, blahoslaven na věky věků.  
Amen.

A jak nezůstat stát v půli cesty nám ukazuje už sv. František, když říká: „Bratři, začněme už konečně sloužit Bohu, našemu Pánu. Vždyť jsme dosud neudělali žádný nebo takřka žádný pokrok.“ (I. Cel 103)

„Nekonat stále dobré, pokládal za velkou vinu a nekráčet kupředu, považoval za krok zpět. Vytrvale žil v naději, že **bude moci začínat stále znovu.**“ (II. Cel 159).

Ke sv. Františkovi a tedy i ke všem jeho následovníkům patří „ne panovačnost“ = minorita. Jsem minorita? Může to být i moje poslání – být „v průměru“, zařadit se mezi ostatní, nevyčnívat. Ve vědomí důstojnosti, kterou mám od Pána, být spokojený se svými schopnostmi, silami, dovednostmi ... Z nepřijetí roste „hořký kořen“, který ničí společenství, ničí mír. Nebýt panovačný znamená uznat, že někdo jiný je pán.

V modlitbě, z přispění Ducha svatého, jsme schopni poznávat Boží vedení v našem životě. Ale v pravidelné modlitbě, kdy dáváme Pánu náš čas, ať něco cítíme nebo ne. A On k nám promlouvá a dotýká se našeho srdce, našeho bytí, aby nás přetvářel ke svému obrazu. Podle sv. Terezie z Ávily máme každý z nás svoji zahrádku, ve které Bůh rád přebývá, protože „**jemu je radostí přebývat mezi dcera-mi a syny lidskými**“. A jestliže věrně a vděčně vytrváme v modlitbě, je to nejjistější cesta k pokoře. Učíme se být a modlit se pro Boha. Být i v modlitbě „minori“.

K životu s Ježíšem patří kříž. V samotné nádheře stvoření je utrpení a smrt. Každý z nás se potkává s křížem, s tím, co **kříží naše plány**. Ježíš říká: „Chceš-li jít za mnou, zapři sám sebe (neseberealizuj se), vezmi svůj kříž (na sebe, a svůj, ne cizí) a následuj mne!“ Mnoho z našeho života ovládají naše představy: o životě, o nás samých, jak máme jednat, vypadat, jak máme cítit, myslet, kolik máme mít síly... Abychom mohli jít a dojít, musíme se dívat na Ježíše, ne na svůj kříž.

A jak jsem na tom – já a kříž? Já a utrpení? Jak ho přijímám? Nevybírám si ho? Přijímám, že mě kříž znehybní v určité životní situaci (= už není podle mých představ: dlouhá nemoc...). Utrpení a láska – je moje kajícínost spojená s láskou? Pane, miluji Tě aspoň tak, abych nezůstal lhostejný k Tvým bolestem? Nezapomínejme na to „**pro**“ koho a „**za**“ co. Jako děti: „Proč jsi mi to donesl?“ „Pro tebe...“

Mnohých se silně dotklo povídání o **odpuštění**. Že nezáleží na tom, co cítím, ale na tom, co chci – že **chci odpustit**. A každý den znova, protože odpuštění je proces. A my každý den znova jdeme svou cestou a každý den znova potvrzujeme svá rozhodnutí – ať k věrnosti, lásce, tak k odpuštění. Přitom je třeba pravdivě si pojmenovat hříchy, to, co nám ublížilo, kdo nám ublížil, abychom si pak mohli jasně uvědomit, že a co chci odpustit. Odpustit = nepřičítat danou věc dotyčnému před Hospodinem, přát mu dobro, přát mu Boží požehnání, spásu. „Není v naší moci necítit více urážku a zapomenout na ni. Avšak **srdce, které se nabídne Duchu sv., promění ránu v soucit** a očistí paměť tím, že **promění urážku na přímluvu.**“ (KKC § 2024)

Alespoň několik myšlenek, zdánlivě neuspořádaných, ale celé přednášky přepsat nemohu a osobní setkání s Pánem je také nesdělitelné. Jistě i díky vašim modlitbám jsme mohli mít otevřená srdce a mysl a nechávat se obnovovat. Kdo můžete, přidejte se příště také!

Jana Alžběta Sládková, MBS Olomouc - rodiny

# Prázdninová cesta za našimi bratry a sestrami na Slovensko

Národní ministři SFRČ České a Slovenské republiky se sešli 18. října loňského roku v Žilině a dohodli vzájemnou spolupráci mezi našimi společenstvími. Na tomto základě se nám dostalo pozvání na již 5. celostátní setkání SFRČ Slovenska v Krivej na Oravě, které se konalo v sobotu 13. července 2019. Zastoupena byla Národní rada – František Reichel, Luboš Kolafa a Markéta Kubešová, i místní společenství – P.M.Sněžná /Tereza Skálová/, Spořilov /Lubomír Mlčoch/, Slatiňany /Karla Břízová/ a Jihlava /Marie a Vilém Wodákovi/. V poměru k asi 400 slovenským bratrům a sestrám v Krivé jsme byli nepatrnou minoritou, ale žádný národnostní útlak jsme nepocítovali: naopak, byli jsme všude přijímáni s láskou, dokonce jakoby úměrnou naší „početní vzácnosti“. Za již delší spolupráci, od beatifikace 14 pražských františkánů – mučedníků až po nedávnou účast na Mariánské pouti Prahou, je obětavá práce sestry Moniky Olečkové, tajemnice Národní rady OFS Slovenska. Na této naší návštěvě nám zvláštní péči věnovali především Jozef a Viktória Gazdíkovi, tedy Národní ministr a jeho „sestra manželka“.

Jeli jsme dvěma auty a k hotelu Garni v Žilině jsme dorazili ve čtvrtek k večeru. Pátek byl domluven jako poznávací pro župní město a sídelní místo nové diecéze s teprve 10-letou historií, ale jinak s historií města úctyhodnou. Jozef Gazdík a jeho milá žena nám byli průvodci a začínali jsme právě u nejstaršího kostela sv. Štěpána, rozumí se Uherského, datovaného k roku 1200. Tam nám byl zasvěceným průvodcem místní kostelník a duch chrámu, který své představení začal tím, že oba jeho rodiče byli členy 3. řádu sv. Františka. A jeho dobrotu, vlídnost a přímo viditelná radostnost byly živoucím dokladem, že věrně žitá spiritualita se může projevovat i za desítky let v osobnostech a životě potomků. /To by nám všem mohlo být výzvou i příslibem/. Z této návštěvy mám tři vzpomínky. Výklad o objevu vzácných fresek 12 apoštolů až v letech komunismu, skvěle dochovaných a obnovených, ovšem tehdy bez jakékoli publicity. Výklad byl živý a poučný /pro mne i v tom, že „freska“ je odvozena od latinského slova vztahujícího se k „čerstvě“ omítce, do níž se dobře umělcům tvořilo/. Kostel má tři relikvie 1. řádu, a to sv. Štěpána, sv. Jana Pavla II., a sv. Matky Terezy. Ta poslední myšlenka, která mi utkvěla, byla informace, že relikvii sv. Štěpána doručil osobně kardinál Peter Erdő, arcibiskup Ostříhomský a Budapeštský, primas Maďarska. Už v tom roce zasvěcení kostela šlo o „Horní Uhry“ a slovenská historie se pak celá staletí odvíjela jako historie Uher; to ve 20. století bylo interpretováno především jako proces „pomadžarštění“. A v národnostním smyslu to tak i bylo. Křesťanské hledisko však bylo přesto víc spojující než rozdělující; slovenská církev rostla a šla dějinami vždy „víc zdola“, než „shora“, a byla proto národem i niterněji přijímána. Nesnadný dějinný úděl byl patrně důvodem pro volbu patronky Slovenska, tedy P. Marie Sedmibolestné. Avšak uherský /maďarský/ patron sv. Štěpán je i v moderních dějinách vnímán pozitivně; o tom svědčí i ono pozvání ze strany slovenské, a přijetí pozvání k pouti do kdysi Horních Uher maďarským kardinálem. Sv. Štěpán je bratry Slováky možná ve své většině lépe přijímán než „náš“ svatý Václav. To se už ale pouštím do úvah nepodložených nějakým průzkumem veřejného mínění.

Katedrálí kostel Nejsvětější Trojice, kde jsme byli nejen na prohlídce, ale i na mši svaté v pravé poledne, je nejlépe vidět z náměstí hostičího sochu a nesoucího jméno P. Andreje Hlinky. Umělec ztvárnil Andreje Hlinku jako kněze, a tím také byl a zůstává i pro dnešní Slováky. Přijímán je i jako politik usilující o autonomii a samostatnost Slovenska jako státu. Anti-totalitní papežské encykliky i historie sama odsoudily ideologii italského fašismu i německého nacizmu, s nimž byl další vývoj po roce úmrtí /1938/ Andreje Hlinky spojován. Jozef Gazdík ponechal dnešní název náměstí i sochu bez komentáře, a my jako hosté, bratři a sestry v Kristu, rovněž. O dva dny později, už před odjezdem, jsme obdivovali v Žilině tzv. „nový kostel“ - i s jeho přilehlými prostorami parků a dětských hřišť /a podzemního společenského zázemí/. Pamětní deska neopomenula připomenout jméno regionálního politika – nelichotivě osobnostně hodnoceného i mezi křesťany –, za jehož vládnutí byl kostel vystavěn. K církvi prý byl ale přející. A tak sám sobě kladu otázku k modlitbě a meditaci o věčném problému koexistence Církve Kristovy se světem politické a ekonomické moci.

K této otázce mne vede i další část naší návštěvy Žiliny. Po pátečním obědě s postním lososem pro poutníky - hosty, kdy servírka se sama Jozefu Gazdíkovi přihlásila jako jeho někdejší žačka ekonomie a účetnictví na hotelové škole, jsme totiž byli vedeni do Rosenfeldova paláce na výstavu. Židovský bankéř si na počátku 20. století vystavěl v Žilině honosné sídlo, které dnes slouží ke kulturním účelům. Přímo naproti byla o 30 let později postavena nová budova synagogy, podle návrhu věhlasného architekta z Německa, kde v tom roce 1936 už se synagogy nestavěly /ale spíš likvidovaly/. Svému účelu sloužila synagoga jen několik málo let. Z Žiliny a okolí bylo do koncentračních táborů odvečeno 16 tisíc židů; z nichž se po válce vrátilo jen 600, tedy asi 4%. Ta většina zavražděných své hroby nemá, ale starý židovský hřbitov v Žilině, který jsme rovněž navštívili, dál slouží svému účelu a pohřbívá se v něm dodnes. Nová synagoga však svému původnímu určení už neslouží...

Výstava v Rosenfeldově paláci je věnována tématu, hluboce tajemně, až mysticky souvisejícímu s osudy budovy samotné, protějščí synagogy i osudy původních židovských obyvatel. Žilinský akademický malíř Stano Lajda totiž patřil k týmu světových umělců, kteří dostali za úkol zrestaurovat proslulé dílo Leonarda da Vinci „Poslední večeře Páně“. 12 apoštolů zachycených geniálním umělcem v okamžiku kdy Ježíš říká „jeden z vás mne zradí“ je na výstavě zachyceno jak v celkové kompozici tak v detailních zvětšených kopiích jednotlivých účastníků poslední večeře, jíž jen krátce předtím předcházelo varovné proctví Mistrovo o zkáze Jeruzaléma a zničení židovského Chrámu...

V kostele kapucínů jsou „doma“ i žilinští terciáři, a tak jsme byli vlídně přijati i zde. Víc než sklepení pod kostelem mne zaujalo číslo časopisu, který jsme všichni dostali jako dárek. „Františkánska rodina“ je čtvrtletník vydávaný Františkánským svetským radom, ale je určený pro širší čtenářstvo, kterému je blízká františkánská spiritualita. A čtenářská obec je zřejmě dostatečně početná, aby náklad 750 ks nebyl ztrátový, ač je vytištěn na křídovém papíře. Časopis ve mně vyvolal nostalgickou vzpomínku na časy, kdy jsem skoro pravidelně přispíval do našeho „Poutníka“. Ten vycházel měsíčně, a možná i proto se nedokázal uživit ani v našem skromnějším provedení. Staromilec ve mně zatoužil po návratu starých časů, ekonom, kterým přece jen ještě jsem i jako penzista, vrátil mou pozornost k přípravě tohoto čísla našeho již jen elektronického Zpravodaje...

Že naši bratři a sestry na Slovensku jsou v poněkud jiné situaci nás přesvědčilo vlastní celostátní setkání v Krivé, kdy do docela malé a v Oravské dolině vzdálené vesnice se sjely auty i autobusy čtyři stovky účastníků. Volba místa nebyla náhodná: Krivá je rodištěm blahoslavené Zdeňky Schelingové, panny a mučednice z Kongregace milosrdných sester Svatého kříže, jedné z tak četných rodin třetích františkánských ženských řeholí. Proč musel komunistický režim věznit dcerku z 11 dětí chudé rodiny, řeholní sestru - ošetřovatelku v nemocnici - i na Slovensku, zůstává člověku záhadou, tajemstvím Zla. Ač od blahorečení dnes už sv. Janem Pavlem II. při jeho návštěvě v Bratislavě uplynulo jen půldruhé desetiletí, blahoslavená rodačka má už svou sochu v místním kostele i památník nedaleko našeho parkování na veřejném prostranství. Už před kostelem jsme všichni dostali perníkové tau, a naše česká skupinka i proviant k obědu od obětavé sestry Viktorie, která myslela na všechno. Během mše svaté se vedle mne posadila sestra Margarita - Markéta, slovo dalo slovo, došlo nejen na to, že má právě svátek, ale i na můj dávný křest v kostele sv. Markéty v Troubkách, kde bych býval mohl být zrovna „na Hodech“, kdybych ovládal bilokaci. Od Margarity jsem se dovídal, že v Kopčanech, na slovensko-moravském pomezí je nejstarší kostel zasvěcený sv. Markétě Antiochijské, ještě v dávné tradici nám společného ranného křesťanství v cyrilometodějském dědictví. I to, že Margarita byla krátce předtím na Mariánské pouti Prahou. Má radost z bohoslužby byla dovršena překvapujícím zpěvem slovenské verze písně „Učín mne Pane, nástrojem“: Petr Eben svou skladbou ze závěru „normalizace“ dokázal překonat i rozpad společného státu...Odpolední adorace v kostele byla skvěle moderovaná, vracela se ke kořenům naší spirituality v samotném povolání sv. Františka; a tak i z pověření Františka Reichela se stala inspirací pro naši adoraci u sv. Anežky při nedávné slavnosti Porciunkule.

Setkání v Krivé bylo zakončeno malou pěší poutí k tamní kapliče a modlitbami k Matce Boží, jejímiž

hlavními intencemi byly prosby za mír. Cesta tam i zpátky byla rámována hudbou poněkud nezvyklou pro katolická procesí: z amplionů místního rozhlasu se linuly slovenské již opravdu svetské, ale krásné lidové písně věnované novomanželům: svatba jak se zdá je na Oravě pořád ještě slavností celé vesnice.

To už jsme se ale vraceli zpět do Žiliny krásnou cestou přes Terchovou. A večer jsme na hotelu slavili svátek naší sestry Markéty. S pochopením personálu jsme si mohli připravit večeři z nakoupených i dovezených polotovarů, došlo i na rychlé špunty, a ani našemu zpěvu nikdo nebránil /A já tak přece jen na Hodech byl.../. Nedělní mše se na pozvání Jozefa a Viktórie konala v jejich domovské farnosti. Ta je „saleziánská“, a tak dva manželé františkánští terciáři jsou s velkou pokorou ve službě u bratří saleziánů. Jejich doslova církvi zasvěcený život byl patrný na samotném průběhu bohoslužby slova, kdy ke čtení vycházeli ze sakristie, a tam nás jako do svého domova pozvali na malé pohoštění - jak jinak, s koláči a kávou od Viktórie. Pozdravil nás i hostující kněz na dovolence z Říma, aby nás ujistil, že bratrská spolupráce žije i ve svatém Městě mezi našim Nepomucenem a partnerskými slovenskými společenstvími. Deo gratias!

Během nedělní zpáteční cesty jsme projížděli i Chrudimí, a tak nás František Reichel seznámil s jeho dalšími kroky k obnovení přípravného procesu blahorečení JUDr. Františka Noska, tamního rodáka. Já pak mohl vystoupit u kostela Svatých Andělů strážných v Kostelci nad Černými lesy a andělé strážní nad námi skutečně bděli během celé naší krásné cesty za našimi slovenskými bratry a sestrami. Tedy ještě jednou: Díky Bohu!

Bratr Lubomír – Irenej, s pozdravením pokoje a dobra.

Ve slovenštině je název naší rodiny „Františkánsky svetský rád“

---

Na svátek sv. Bartoloměje jsme v poslední (sedmnácté) etapě s pomocí Boží doputovali po 38. z Levého Hradce na Velehrad – v bazilice při mši svaté nás bylo třicet a spolu s námi přišlo přes 300 poutníků 19. pěší moravské poutě, kterou koordinuje a vede neúnavný poutník a předseda Matice velehradské Mons. Jan Peňáz.

U zrodu této poutě stáli pražští terciáři z okruhu P. Aloise Moce OFM a také kardinál František Tomášek, který se hlásil k našemu řádu a při setkání se představil jako „bratr Antonín“. On byl též iniciátorem myšlenky, že v rámci oživení cyrilometodějské tradice je třeba putovat především na tři významná místa: na Velehrad, Levý Hradec a do **Skončil 38. ročník CMP** Říma. Proto jsme mu navrhli, že na poděkování za dar víry a ta- ké jako prosbu za církve v naší vlasti uspořádáme pěší etapovou pouť z levého Hradce na Velehrad, tj. v opačném směru než sv. Ludmila a Bořivoj po svém křtu na Velehradě, kteří došli na své přemyslovské sídlo a zde založili kostel sv. Klimenta - první kostel v Čechách. Otec kardinál tento návrh schválil a doporučil, abychom pouť na Levém Hradci začínali v termínu mezi 14. (svátek sv. Cyrila) a 19. únorem (výroční den zvolení sv. Vojtěcha právě na Levém Hradci v roce 982 českým biskupem). A tak jsme každoročně putovali odtud v 11 etapách na Velehrad. V roce 2002 jsme však naši pouť navázali na moravskou hvězdícovou pouť na Velehrad – chodíme více etap, ale kratších.

První kroky první etapy prvního ročníku CMP jsme ušli 19. února 1982 po mši svaté na Levém Hradci, kterou zde sloužil otec kardinál František Tomášek s řadou kněží na připomínku a poděkování, že přesně před tisíci roky zde byl zvolen svatý Vojtěch biskupem. S otcem kardinálem jsme se pravidelně setkávali i v dalších letech – většinou jsme ho navštěvovali poslední sobotu v církevním roce (viz foto). On nás informoval o novinkách v životě církve (např. v roce 1988 o přípravě kanonizace sv. Anežky), ale také posuzoval a schvaloval duchovní zaměření dalšího ročníku poutě. Pozdravy nám zasílal i v průběhu poutě a na závěr nám zasílal dopis, kde nám děkoval za naši iniciativu a námahu. Ten jsme vždy četli při závěrečném setkání na Velehradě u hrobu našeho terciáře, jehož beatifikace se připravuje – arcibiskupa A. C. Stojana. A na úplný závěr jsme se vždy fotografovali u sochy Božského srdce Páně – a tak bylo i letos (viz Foto).

Poznámka: Příští 39. ročník zahájíme mší svatou na Levém Hradci v kostele sv. Klimenta v sobotu 15. února 2020 v 9.30 hod. Přijďte mezi nás!

František Reichel.

# Františkánská lesní stezka

Místní bratrské společenství Sekulárního řádu sv. Františka v Hradci Králové uspořádalo v sobotu 31. 8. 2019 již třetí ročník *Františkánské lesní stezky ke Dni modliteb za péči o stvoření*. Tento den modliteb vyhlásil papež František před pěti lety a ustanovil ho na 1. zářijový den.

Poutní stezku zahájila mše svatá v kostele sv. Jiří v Býšti u Hradce Králové. Celebroval ji a poutníkům požehnal otec Tomáš Kvasnička. Víc než třicet poutníků se pak vydalo na pochod o délce 8,5 km hradeckými lesy až do kostela sv. Antonína na Novém Hradci Králové. Všichni se pomodlili *Modlitbu křesťanů a celého stvoření*, kterou Svätý otec uvádí v encyklice *Laudato si*. Modlitbu přednesl br. ministr Vladimír Dvořák a místní duchovní správce otec Prokop Brož poté všem udělil svátostné požehnání.

Následovalo agapé na místní faře, kde nechyběl výborný guláš a další občerstvení. Na celé trase bylo celkem sedmáct zastavení, při nichž se účastníci seznámili s hlavními myšlenkami encykliky *Laudato si*, připomněli si postoj sv. Františka z Assisi k přírodě a stvoření a vyslechli si i myšlenky některých významných osobností týkající se vztahu ekologie a teologie. Ve čtení textů se poutníci střídali. Poslední zastavení stezky u rybníku Birička pod Novým Hradcem Králové patřilo, jako vždy, chvalozpěvu svatého Františka, jehož název převzal i Svätý otec pro svou encykliku - *Laudato si*.

br. Martin Tadeáš Maria Weisbauer  
sekretář MBS Hradec Králové

## Nezapomeňte na Den chudých 17. 11. 2019

„*Naděje ubohých nezajde navždy*“ (Žl 19,9) – tento verš z devatenáctého žalmu se stal titulkem letošního poselství ke Světovému dni chudých, který letos připadne na 17. listopad. Církev bude tento den, který papež vyhlásil v závěru Roku milosrdenství, slavit již podruhé, a sice v neděli, která předchází slavnosti Ježíši Krista Krále. Je tedy symbolické, že poselství k němu bylo zveřejněno o svátku Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze, který, jak papež připomíná, neměl strach ztotožnit se se zástupem chudých: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,40). Pokus o vymaňování z této identifikace znamená mystifikovat evangelium a rozměňňovat zjevení, zdůrazňuje František. (Podrobně viz. [www.radiovaticana.cz](http://www.radiovaticana.cz) ze dne 13. 6. 2019: Chudým se upírá jejich chudoba).

A o jaké lidi se jedná, kteří jsou ti *nejpotřebnější*, vysvětluje náš pan papež na četných dalších setkáních - jsou to: zanedbaní, protivní, zapšklí, odstrčení, nemocní, nevlídní, chladní, zkrátka „lidi, které nemusíme“. O potřebných též v 5. knize Mojžíšově Deuteronomium 15,1 – 11. Jde tedy o to, že musíme uznat důstojnost každého člověka a pochopit, že tento potřebný bratr/sestra je milost Pána pro mne. Nejde ani tak o hmotné dary (např. potraviny apod.), ale o můj vztah k těmto lidem a osobní nasazení.

Jak tedy konkrétně? Především je třeba neodložit tuto myšlenku, protože „nemáme čas a máme důležitější věci“, ale předem si vše promyslet. A také se modlit nejen za tyto lidi, ale i za ty, kteří jim pomáhají a hledat možnosti, jak já (naše MBS, farnost) se na tento den připraví. Uvedu několik možností, které je možno uskutečnit nejen v samotný Den chudých, ale i týden před nebo po něm:

- Pozvat tohoto bližního (nebo bližní) na společné jídlo – domů, do restaurace, kavárny, cukrárny a posedět, naslouchat mu a popovídat si s ním.
- Navštívit ho, posedět s ním, naslouchat mu a popovídat si.
- Nebo alespoň mu poslat dopis, SMS nebo zavolat

Přeji krásné prožití Dne chudých a těším se, že do příštího Zpravodaje SFŘ nám napíšete o svých zkušenostech a radostech, jak jste se sešli se svým bližním – Kristem.

František Reichel



# Návštěva sestry Helenky v Opavě

Sestra Helena Butorová pochází z Brna a velmi ho miluje. Přišla do Jihlavy s P. Markem Dudou OFM-Conv., který zde působil v letech 1998 až 2003. Potom odešel a dnes působí v Paraguayi. Helenka byla v r. 2001 jednou z prvních členek našeho MBS. Před třemi lety se přestěhovala do Opavy do kláštera Milosrdných sester sv. Františka. V klášteře jsou jednak mladší sestry, které pracují a pak starší sestry, které jsou v péči svých kolegyně a které se hodně modlí. Jedno poschodí je určeno pro seniory a jedno pro sestry z kongregace.

Do Opavy jsme se dostali hlavně díky našemu duchovnímu asistentovi P. Kryštofu Skibińskému, který nás už několikrát vezl na různé akce, a tak jsme mohli uskutečnit tuto cestu 22. srpna na svátek Panny Marie Královny. Cestou jsme se modlili a povídali si. První zastávkou bylo Brno, kde si potřeboval P. Kryštof a sestra Zdeňka něco vyřídit. Trochu jsme se zdrželi a už sestřičky z kláštera starostlivě telefonovaly, zda jsme v pořádku. V jednu hodinu jsme zaparkovali na dvoře kláštera, nebo také Charitativního domu v Opavě. Budova je nádherně renovovaná a sestřičky nás přivítaly velmi srdečně a prakticky. Daly nám totiž okamžitě oběd.

Setkali jsme se s mnoha sestrami kongregace Milosrdných sester sv. Františka, které působily v Jihlavě. Byly to sestry Svatava, Antonína, Helena, Samuela, Dominika a také jsme poznali sestřičku Augustýnu, která přijde na podzim k nám do Jihlavy. Je velmi radostná a hraje šachy.

Po obědě jsme šli za naší spolusestrou Helenkou. Měla velkou radost a vděčně přijala naše blahopřání k 85. narozeninám, pozdravy od našeho společenství a dárečky, které jsme jí přivezli z Jihlavy. Nejdříve jsme si chvíli povídali a potom jsme šli do kaple, kde Helenka obnovila své věčné sliby – profes a dostala pamětní list, který byl vydán u příležitosti 40. výročí potvrzení naší nové řehole papežem Pavlem VI. Na zevnějšku naší spolusestry bylo vidět, že je opravdu v dobrých rukách, její pokojíček je velmi pěkný, kaple je přímo v budově a interiér je opravdu krásný. Sestřičky nejen řeholní, ale i civilní jsou velmi milé a ochotné a jsem přesvědčena, že staré sestry děkují často Pánu Bohu, že mohou na sklonku svého života být právě tady. Odpoledne měli senioři akci venku, kde se grilovalo a hrála tam hudba.

Naší další zastávkou v Opavě byl klášter bratří minoritů. Přivítal nás P. Karel Koblížek, který také působil v Jihlavě. Byl tam i P. Jan Koblížek, jeho stejně starý bratr, tedy dvojče. Jsou si opravdu hodně podobní, jen P. Jan je o něco menší. Přichystali pro nás pohoštění a potom nás provedl P. Karel klášteřem. Je velmi pěkně renovován a jsou zde i velmi cenné barokní obrazy. O část kláštera se soudil řád až do r. 2014. Neodpustím si svůj názor, ale to je mezinárodní ostuda. V klášteře jsou krásná historická zákoutí a P. Kryštof si připomněl 12 let, které ho spojily s tímto klášteřem a s Opavou.

Musím se přiznat, že se mi z Opavy ani nechtělo. Chtěla jsem v brzké době přijet znovu, ale musela jsem tuto cestu odložit. Přesto jsem nastoupila před šestou hodinou do auta s ostatními Jihlaváky a rozjeli jsme se všichni na zpáteční cestu. Opět jsme se modlili a povídali jsme si. Udělali jsme jednu zastávku a okolo půl deváté, tedy ještě za světla, jsme byli v Jihlavě. P. Kryštof nás každou dovezl k místu trvalého bydliště a odmítl sebemenší příspěvek na benzín.

Výlet do Opavy byl pro mě neskutečně krásným zážitkem. Doslova jsem pookřála. Jediné, co trochu vrhlo stín na můj optimismus, bylo zjištění, že návrat majetku Církvi je stále spojen s takovými problémy. Od Církve se toho hodně vyžaduje, ale společnost není schopná uznat, že na dobročinné účely i běžný provoz také Církev potřebuje nějaké prostředky. Františkánská rodina má sice ideál chudoby v náplni práce, ale kdyby svatý František neměl kousek chleba, také by ho nemohl nikomu dát.

Jana Heroutová MBS Jihlava

# Podzimní formační seminář 18. - 19. 10. 2019 Petrinum, Brno

Pokoj a dobro, milí spolufrantiškáni!

Všechny vás srdečně zvu - zejména formátory a ministry, ale i každého, kdo má zájem! - na **Podzimní formační seminář**. Tématem tentokrát budou krize. Všichni je známe, všichni jimi procházíme... Pojdme se přiučít, jak s nimi zacházet. Krize obecně, krize středního věku, krize duchovní - přednášet nám bude bratr Bonaventura Štivar OFMCap.

**Přihlášky** zašlete na e-mail: holaskova.ludmila@gmail.com (případně sms na mobil: 732 985 833) - **do 1. 10. 2019**.

**Noclehy a obědy** pište do přihlášek. Nocleh je za dobrovolný příspěvek, oběd za 100,- Kč.

**Těšíme se na vás!**

Ludmila Markéta Holásková, formátorka

## Program:

### Pátek:

17.00 - mše sv. u kapucínů  
18.00 - nešpory u kapucínů  
19.00 - ubytování v Petrinu  
19.30 - večere po františkánsku (z vámi donesených zásob)  
20.00 - sdílení  
21.00 - kompletář a adorace v kapli  
22.00 - noční klid

### Sobota:

7.30 - ranní chvály  
8.00 - snídaně (bude zajištěna)  
9.00 - 11.50h přednáška: P. Bonaventura - Krize  
12.00 - Anděl Páně a oběd v restauraci  
13.30 - zprávy z Národní rady SFR  
14.00 - mše svatá se zakončením přednášeného tématu a závěrečným požehnáním v kapli Petrina  
15.00 - 16.00 - možnost sdílení a společného vyčkání odjezdů vlaků a autobusů v jídelně Petrina

---

## Přihláška na podzimní formační seminář 18. - 19. 10. 2019 v Brně

**Jméno a příjmení:**

**Místní bratrské společenství:**

**Služba v MBS:**

**Nocleh** ano - ne:

**Oběd** ano - ne:

Přihlášku odešlete do 1. 10. 2019 na adresu: holaskova.ludmila@gmail.com .  
(Pokud nemáte email, přihlaste se telefonicky nebo sms: 732 985 833.)

Národní rada sekulárního františkánského řádu ČR vás zve na

## **Víkend: Za svatou Anežkou do Prahy dne 9. - 10.11.2019**

### **Program:**

- sobota 9.11. 10:30 hod. Mše svatá v kostele sv. Františka v areálu Anežského kláštera (prohlídka kláštera s průvodcem, prohlídka zahrad a vykopávek)  
13:00 hod. Přestávka na občerstvení - každý dle svého plánu  
15:00 hod. Prohlídka kláštera křížovníků a Uctění ostatků sv. Anežky (Karlův most), prohlídka Muzea Karlova mostu, kostela v přízemí a dobrovolná, komentovaná plavba lodí okolo  
18:30 hod. Společná večeře v KDM a přednáška o kanonizaci sv. Anežky a jejím přínosu pro církve u nás
- neděle 10.11. - Doksany: Návštěva klášterního areálu, kde sv. Anežka prožila část svého dětství  
9:30 hod. Odjezd autobusem (linkou 55908) od nádraží Praha-Holešovice (metrem trasa C)  
11:00 hod. Mše svatá v kostele Narození Panny Marie s následnou komentovanou prohlídkou baziliky a okolí kláštera  
13:20 hod. Odjezd do Prahy

### **Ceny:**

senioři 65+ / plné jízdné:

vstup do kláštera s průvodcem 60,-Kč

prohlídka muzea Karlova mostu, kostela v přízemí a plavba lodí 70,-Kč/170,-Kč, s lodí 170,-/340,-Kč

večeře a pronájem sálu 150,-Kč

autobus Praha Doksany 16,-Kč/64,-Kč

### **Místa setkání:**

Sobota

- Klášter sv. Anežky : Z hl. nádraží tramvají 15 kolem Kotvy do Dlouhé třídy a 5 min. pěšky. Cíl: vchod z ulice U Milosrdných 17, Praha 1 - Staré Město, 110 00

- Klášter Křížovníků: Tramvají z Pařížské ul. nebo pěšky 1,5 km 20 min. Cíl: Křížovnické náměstí před Karlovým mostem

- KDM (Domov mládeže): Metrem ze Staroměstské na nám. Míru - adresa: Francouzská 1/585, Praha 2 Vinohrady

Neděle:

- Praha Holešovice: u metra Holešovice trasa C

---

### **PŘIHLÁŠKA:**

Jméno a Příjmení, mobil, MBS a dále:

Přihlašuji se na: sobotní program, kláštery

Přihlašuji se na: večeři s přednáškou

Přihlašuji se na: návštěvu kláštera v Doksanech autobusem v neděli

**Kontakt pro přihlášení: do 31.10.2019**

**Mailem:                    lubos.kolafa@kolafa.name**

**Mobil O2:                    602 306 284**



*Národní rada*

*Národního bratrského společenství SFŘ v ČR vás zve na*

## **Setkání duchovních asistentů MBS SFŘ**

**v úterý 19. listopadu 2019 od 9:30 hod  
v kapucínském klášteře v Brně**

### PROGRAM:

- Informace o zaměření a programu NBS v ČR na léta 2018 – 2021 podle závěrů volební kapituly na Velehradě
- 40. výročí Řehole – obnova profese
- Informace o hlavních akcích NBS – formační semináře, poutě, významná výročí
- Hlavní a specifické úkoly: senioři, mezinárodní spolupráce, mládež
- Diskuze a výměna zkušeností

### Poznámky:

- 1) Pozvánku rozesíláme s plnou podporou a vědomím bratrů provinciálů, a proto naléhavě prosíme: udělejte si čas pro náš řád.
- 2) Oběd zajištěn, cestovné proplatíme

### **Kontakt:**

P. František Kroczek OFMCap.

tel.: 604 169 352, e-mail: [frantisek@kapucini.cz](mailto:frantisek@kapucini.cz)

František Reichel OFS

tel.: 241 950 251 nebo 725 939 385, e-mail: [f.reichel@volny.cz](mailto:f.reichel@volny.cz)

**Přihlášky do 30. září 2019:**

Zdeňka Nečadová OFS

Místní bratrské společenství Praha u sv. Josefa na náměstí Republiky pořádá

## **TŘÍKRÁLOVÉ SETKÁNÍ SEKULÁRNÍCH FRANTIŠKÁNŮ**

Kdy: 5.1.2020 (neděle) od 14.00 hodin

Kde: ~~v prostorách kapucínského kláštera na náměstí Republiky~~

Při setkání je připravený program včetně mše svaté na začátku. Součástí je drobné pohoštění. Předpokládá se ukončení setkání cca 18-19 hodin.

Vše bude ještě upřesněno.

---

**Dovolujeme si vás pozvat na**

**setkání ministrů, zástupců ministrů, členů místních rad MBS i dalších členů pověřených místní radou na setkání služebníků SFŘ v ČR**

kteří se koná v lednu ve dnech

# **24.1. - 25.1.2020 v Petrinu v Brně.**

### **Předběžný program:**

Zahájení bude v pátek v podvečer mší svatou u Kapucínů a společnými nešporami.

V sobotu plánujeme program cca do 15,00.

Ubytování budeme zajišťovat v Petrinu – už je dohodnuto s ředitelem cca 40-50 lůžek.

### **Plánovaná náplň setkání:**

Především budete mít slovo vy. Na setkání se budeme držet tradice, že se budete moci hojně vyjadřovat k životu vašich místních společenství, ke službě národní rady, případně mezinárodní rady.

Kromě toho vás budeme informovat o mezinárodní vizitaci, která proběhla v červnu v národní radě ČR a v několika místních společenstvích.

Seznámíme vás se závěrečnou zprávou o SFŘ v ČR, která byla vizitátory odeslána do Říma.

Vyzdvihneme některé pochvaly a podněty, které jsme dostali od delegátů mezinárodní rady.

Dozvíte se o přípravě generální kapituly v Římě na podzim 2020.

O podrobnějším programu budete včas informováni.

**Nyní o termínu informujte členy** místní rady nebo další členy řádu, kteří mají k životu SFŘ v ČR co říct a kteří budou moci předat získané podněty zpět do vašeho MBS.

Těší se na vás: *Luboš Kolafa, zástupce ministra SFŘ v ČR*

Náš svatý otec František exhortací „*Jásejte a radujte se*“ nás volá na cestu ke svatosti a ve třetí kapitole popisuje, jak být v každodenním životě blahoslavený (viz Mt 5, 3 – 12), tj. jak být šťastný:

Naslouchejme znovu Ježíši se vší láskou a úctou, kterou si Mistr zaslouží. Dovolme mu, aby nás svými slovy zasáhl, vyprovokoval, vyběděl ke skutečné proměně života (odstavec 66 a následující).

### 1) *Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je království nebeské*

Evangelium nás zve, abychom poznali pravdu o svém srdci, abychom viděli, do čeho vkládáme jistoty svého života:

- Bohatství Ti nedá žádnou jistotu.
- Je nutné, abychom se vůči věcem stvořeným stali indiferentními.
- Jsme pozváni k prostému a střídmemu životu.

*Být chudým v srdci je svatost.*

### 2) *Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví*

- Ve světě, kde vládne nenávisť, pýcha a samolibost Ježíš nám nabízí jiný styl: vlídnost a mírnost.
- Snášet chyby druhých a nedívat se jejich slabostem (sv. Terezie z Liseux).
- Tichost je výraz pro vnitřní chudobu, která znamená vkládat důvěru jenom v Boha.

*Jednejte s druhými s pokornou vlídností, to je svatost.*

### 3) *Blahoslavení plačící neboť oni budou potěšeni*

- Sdílet utrpení druhých – neutíkat před bolestnými situacemi.
- Pomáhat druhému v jeho bolesti.

*Umět plakat s druhými, to je svatost.*

### 4) *Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni*

- Spravedlnost se projevuje úsilím o spravedlnost pro chudé a slabé.
- Spravedlnost je synonymem věrnosti Boží vůli.

*Lačnit a žíznit po spravedlnosti, to je svatost.*

### 5) *Blahoslavení milosrdní neboť oni dojdou milosrdenství*

- Milosrdenství má dvě hlediska – dávat, pomáhat, sloužit druhým, ale také odpouštět a mít pochopení.
- Mít na zřeteli, že všichni jsme armádou těch, kdo byli omilostněni.

*Hledět a jednat s milosrdenstvím, to je svatost.*

### 6) *Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.*

- Pán očekává službu bratru nebo sestře, která pramení ze srdce.
- Srdce, které miluje Boha a bližního doopravdy a nejen slovy, je čisté.

*Uchovat si srdce čisté od všeho, co špiní lásku, to je svatost.*

### 7) *Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny*

- Pozor, abychom nepůsobili konflikty, neporozumění, nepomlouvali a nekritizovali.
- Nikoho nevykloučovat – evangelní pokoj zahrnuje také ty, kdo jsou podivné, nesnadné a složité osobnosti, které se dožadují pozornosti, kdo jsou odlišní, těžce zranění životem nebo mají jiné zájmy.

*Rozsévat kolem sebe pokoj, to je svatost.*

### 8) *Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království*

- Ježíš zdůrazňuje, že cesta vede proti proudu a můžeme svým životem ve společnosti vyvolávat nepříjemné otázky a tak být na obtíž.
- Chceme-li žít evangelium, nemůžeme očekávat, že všechno nám bude příznivě nakloněno.
- Kříž a zejména vyčerpanost a bolest, které snášíme podle přikázání lásky a na cestě spravedlnosti, je zdrojem zrání a posvěcování.

*Přijímat každý den cestu evangelia, přestože nám působí problémy, to je svatost.*

Závěr (odstavec 177)

Prosme, aby nám Duch svatý vlil silnou touhu být svatými k větší Boží slávě a vzájemně se k tomu povzbuzujeme. Tak budeme sdílet štěstí, které nám svět nemůže vzít.

**Moje poznámka: Doporučuji tento návod využít i při zpytování svědomí. František Reichel**

# KAM ROSTEME?

Je to již rok a půl, co jsem se společně s některými z Vás setkal na Velehradě s otcem Eliášem Vellou, který tu vedl duchovní obnovu. Nabídl nám tenkrát zamýšlení nad tématy růstu našich františkánských společenství.

Léta se ptám sám sebe i bratří a sester, proč všechna naše františkánská společenství nejsou pro okolní svět světle v šedi konzumního stylu života, proč nejsou přitažlivá, proč nevyvolávají v křesťanech touhu jít podobnou životní cestou, jakou šel před osmi stoletími sv. František. Je třeba si přiznat, že rok od roku počet našich členů klesá, věkový průměr se zvyšuje a jsme často vnímáni jako uzavřený elitní klub ze starých časů, pokud o nás vůbec někdo ve farnostech ví.

Rozumím nezájmu a nechuti mladých k jakémukoliv organizování se, i jejich obavám z rozhodování se nebo dokonce strachu z odpovědnosti, která z rozhodnutí vyplývá. Nabídka cest a spiritualit na duchovním „trhu“ je velká. Jak se v ní mají vyznat, když je to nikdo neučil a mají často nedůvěru v doprovázení a obavy z možné manipulace? Chápu i jejich strach z toho, co kdyby se nerozhodli správně, protože pak už nebude možné vzít rozhodnutí zpět. Kéž by mohli nejen mladí, ale i dříve narození zažít zkušenost, že každé rozhodnutí, které udělali s Bohem, je správné a s důvěrou se dali k dispozici Duchu svatému, který dokáže naplnit jejich srdce touhou po Bohu a dát jejich životům hluboký smysl.

Kladu si otázku, zda-li naše františkánská společenství pomáhají duchovnímu růstu a uzdravování jednotlivých členů, budování bratrských vztahů, vytváření společné jednoty v různosti darů Ducha svatého, které jsme dostali, a jsou kvasem a nositeli živého Krista v našem zraněném světě.

Při poslechu přednášek Otce Eliase Velly mi s bolestí v srdci vyvstávaly před očima krkolomné příběhy a náročné životní zkušenosti mnoha našich bratří a sester z našich společenství, kterými si museli ve svých životech projít. A přitom zde nabízel otec Elias naprosto srozumitelným jazykem pedagogiku, která nám může k uzdravování našich nemocných společenství pomoci. Předkládaná témata se mě hluboce dotkla. S touhou a přáním, aby tato témata nezapadla v propadlišti dějin, jsem začal psát didaktické listy k aktivitám, které mi za zřetelné podpory a vedení Ducha svatého přicházely na mysl.

Výsledkem je 27 didaktik, které Vám a Vaším společenstvím nabízím. Při jejich redakci jsem si musel projít těžkým obdobím, které ještě není u konce, kdy jsem usilovně sháněl pedagogy, kteří by mi pomohli s finalizací a korekturami. Jako by se po nich zem slehla. Jsem vděčný všem, kteří mi s dílem pomohli. V současné době se pracuje na finální podobě těchto didaktik a doufám, že budou společně s nahrávkami přednášek otce Eliase Velly brzy zveřejněny na našich webových stránkách SFŘ.

K jejich struktuře a způsobu použití bych napsal pár slov v příštím Zpravodaji. Přál bych si ze srdce, aby naše společenství rostla v lásce Boží i ve vzájemné bratrské lásce, aby dokázala uzdravovat naše poraněné vztahy a vedla nás k jednotě a ke svobodě Božích i Františkových dětí.

Ať pokoj Boží naplní i Vaše srdce vším Dobrem.

Václav Jarolímek

<b>Společenství</b>	<b>Příjmení</b>	<b>Jméno</b>	<b>Profes</b>	<b>Výročí profese</b>
Ostrava	Pištěková	Markéta	15.11.1959	60
Uherské Hradiště	Brokšová	Marie	21.12.1969	50
Šternberk	Mejzlík st.	Petr	04.10.1984	35
Olomouc rodiny	Pelikán	Vít	08.12.1984	35
Olomouc rodiny	Pelikánová	Hana	08.12.1984	35
Červený Kostelec	Král	Jan	18.10.1989	30
Praha PMS	Červený	Jiří	19.10.1989	30
Stará Boleslav	Bonaventura	Čeněk	19.10.1989	30
Praha PMS	Převrátíl	Miloš	19.10.1989	30
Praha PMS	Vlčková	Vendulka	09.10.1994	25
Moravská Třebová I	Zajíčková	Marie	22.10.1994	25
Zlín	Fišerová	Jana	22.10.1994	25
Moravská Třebová II	Kryštofová	Marie	04.10.1999	20
Moravská Třebová II	Ston	Václav	04.10.1999	20
Přerov	Prinzová	Eva	04.10.1999	20
Lysá nad Labem	Selingerová	Marie	04.10.1999	20
Čeladná	Pardubický	Bořek	23.10.1999	20
Stará Boleslav	Dědková	Jana	07.11.1999	20
Lysá nad Labem	Urbanová	Bohumila	07.11.1999	20
Brno, kapucíni	Filipová	Martina	04.12.1999	20
Opava	Vlková	Hana	04.12.1999	20
Karviná	Maslowski	Zbyšek	19.12.1999	20
Slatiňany	Bartůňková	Anna	06.11.2004	15
Slatiňany	Kubešová	Markéta	06.11.2004	15
Slatiňany	Břízová	Karla	06.11.2004	15
Praha Sv. Josef	Hejnyš	Vladimír	17.11.2004	15
Ostrava	Jamnický	František	11.12.2004	15
Ostrava	Machálek	Václav	11.12.2004	15
Čeladná	Alexová	Pavčina	11.12.2004	15
Praha Spořilov	Šafránek	Vladimír	04.12.2009	10
Praha Spořilov	Šafránková	Marie	04.12.2009	10
Slatiňany	Novotná Mgr.	Jiřina	11.12.2009	10
Opava	Klásek	Robert	04.10.2014	5
Opava	Winarková	Božena	04.10.2014	5
Opava	Houžvová	Vlasta	04.10.2014	5
Opava	Persichová	Františka	04.10.2014	5
Sušice	Šmídl	Václav	04.10.2014	5
Sušice	Vilhelmová	Irena	04.10.2014	5
Sušice	Šmídllová	Zdeňka	04.10.2014	5
Sušice	Balejová	Naděžda	04.10.2014	5
Sušice	Melcherová	Věra	04.10.2014	5
Sušice	Melcher	Miroslav	04.10.2014	5
Sušice	Pikeš	Václav	04.10.2014	5
Sušice	Melcher ml.	Miroslav	04.10.2014	5
Sušice	Melcherová	Kateřina	04.10.2014	5
Sušice	Pikeš	Martin	04.10.2014	5
Sušice	Šperlová	Jana	04.10.2014	5
Sušice	Kodadová	Marie	04.10.2014	5
Sušice	Blažková	Anna	04.10.2014	5
Sušice	Černíková	Světluše	04.10.2014	5
Brandýs nad Orlicí	Lochmanová	Marie	05.10.2014	5
Slatiňany	Šmehlíková	Monika	06.10.2014	5
Praha - Krč	Vinkárková	Hana	02.12.2014	5
Praha - Krč	Vinkárek	Hynek	02.12.2014	5
Český Těšín	Sikorová	Anna	08.12.2014	5



## Chystá se svatořečení františkánské terciářky

**Marguerite Bays** se narodila 8.9.1815 ve vesnici Chavanes-les-Forts ve Švýcarsku jako druhá ze sedmi dětí v zemědělské rodině. Od dětství se u ní projevovala tichost a touha po kontemplaci, velmi uctívala Pannu Marii. Byla okolím směřována do kláštera, ale rozhodla se zůstat svobodnou ve světě. Stala se františkánskou terciářkou, vedla jednoduchý františkánský život, vyučila se švadlenou a působila i jako katechetka dětí.

Prožívala nesnáze se svou rodinou (rozvod jednoho sourozence, uvěznění druhého a celý život snášela hrubosti od své švagrové), starala se o chudé a nemocné. Onemocněla rakovinou tlustého střeva, ze které byla zázračně uzdravena 8.12.1854 – v den, kdy papež Pius IX. vyhlásil dogma o Neposkvrněném početí Panny Marie. Toto uzdravení ji vedlo k ještě intenzivnějšímu vztahu s Bohem a službě bližním. V témže roce se jí na těle objevila i stigmata, která zpočátku tajila a ukázala jen svému biskupovi. V r. 1873 byla stigmata lékařsky i církevně potvrzena jako pravá. V závěru svého života trpěla velkými bolestmi a nemocemi, které před svým okolím tajila a nikdy si nestěžovala. Zemřela 27.6.1879 a jejího pohřbu se účastnily stovky lidí, kteří ji už za života prosili o přímluvnou modlitbu.



V r. 1940 na její přímluvu nastalo zázračné vyléčení muže a po příslušném prozkoumání byla v r. 1979 blažorečena papežem Janem Pavlem II.

Další zdokumentovaný zázrak na její přímluvu nastal v r. 1998 – kdy byla uzdravena dívka ze smrtelných zranění po kolizi s traktorem a tak se dočkáme i svatořečení sestry Marguerity papežem Františkem – chystá se na 13.10.2019.

K chvále Boží a svatého Františka.

Markéta Kubešová

## Aktuální informace z iniciativy „Studně pro Afriku“ (27.6.2019)

Díky široké propagaci projektu „Well4Africa“ proběhly v **Portugalsku** různé iniciativy od mnoha františkánských mládežnických hnutí a františkánských bratrských společenství, a dosud se jim podařilo získat více než 1000 eur.

Protože tento projekt má také velký sociální a environmentální dopad, bylo možné jej zařadit do mnohem větší iniciativy v jedné **švédské** škole, kde pracuje sestra OFS. V tomto smyslu tam zavedli opatření zaměřená na snížení nákladů na papír, elektřinu, recyklaci, pěstování aromatických bylin a jiných rostlin. Tyto rostliny byly používány k přípravě školních jídel a také při akcích, jako jsou charitativní snídaně, malé výprodeje připravené pro děti a tak se podařilo najít nové zdroje příjmů pro tuto iniciativu.

Představení tohoto projektu také dětem pomohlo lépe si uvědomit důležitost vody, její nedostatek ve světě a význam podpory ochrany vody. V rámci poděkování zaslala „Well4Africa“ také malé video informující o všech dosud dosažených úspěších a výsledcích. V posledním školním dni, na setkání se studenty, rodiči a zaměstnanci se podařilo shromáždit částku 500 eur, která byla nyní poslána, aby tato dobrá věc mohla pokračovat i dále.

Tyto krásné aktivity mohou být příkladem i pro nás – nezapomínejme na chudé. (17.11.2019 si opět na výzvu papeže Františka budeme připomínat Den chudých).

Markéta Terezie Kubešová

Nová kniha vydaná NR SFŘ

## DUCHOVNÍ DOPROVÁZENÍ podle sv. Jana, milovaného učedníka

Autor: Patrick Crasta OFM Cap.

Život je cesta, a člověk potřebuje různé lidi v různých obdobích života, aby mu na této cestě pomohli. Duchovní doprovázení je založeno na **vztahu**. Je to proces, **ve kterém s někým jsme, od někooho se učíme a cítíme se v přítomnosti doprovázejícího doma.**

Hlavním cílem duchovního doprovázení je budování vztahu v rovině vertikální i horizontální.

**Hlavním úkolem duchovně doprovázejícího je dotýkat se srdce doprovázeného, nikoli jeho mysli.** Abychom se ho mohli dotknout **na úrovni emocí**, nikoli jenom myšlení, je důležité poznat jeho touhy, city, nejhlubší přání a obavy. Abychom se dozvěděli něco o pocitech doprovázeného a povzbudili ho ke sdílení, můžeme položit otázku: „**Jak se v této chvíli cítíš?**“, místo abychom se ptali: „Co si v této chvíli myslíš?“

Duchovní doprovázení je v podstatě milost pokorného rozlišování, jemné podpory a trpělivého kráčení s doprovázeným. Prozíravý přístup vrhá světlo do temných a skrytých zákoutí, umožňuje doprovázenému uvidět. **Jejich důvěrný vztah s Pánem, který je pravým duchovním Průvodcem, je tajemstvím efektivity jejich služby.** Čím bližší vztah s ním a s trojjediným Bohem mají, tím plodnější bude jejich služba lidem i celému tvorstvu.

Knihu jednoznačně doporučujeme jako vynikající povzbuzení pro naše vztahy a pro pomoc druhým. Generální konstituce nás vedou k tomu, aby nám ležel na srdci pokoj a smíření uvnitř bratrského společenství i s ostatními lidmi v našem okolí.

**Knihu lze objednat u všech členů NR. Cena pro členy řádu je se slevou 150,- (v knihkupectví 196,-)**

### Adventní myšlenky otce Michala

Na našem setkání 1. 12. 2017 v Místním bratrském společenství u sv. Anežky v Praze na Spořilově nám náš duchovní asistent otec Michal nabídl toto zamyšlení:

Kristus má pro každého z nás připraven celoživotní plán. Pravou radost a uspokojení pak mám z toho, když plán přijmu – to znamená: uvěřím Kristu a uvědomím si, že mne má rád a záleží mu na mně.

Vzorem pro nás je Panna Maria. To znamená odevzdat se Pánu – jeho lásce v každé situaci a přijmout, co mi chce dát. Přijmout Boží plán též znamená uvědomit si, že Bůh je můj Otec a já jsem jeho syn!

Zapsal František Reichel

### P. Michal František Pometlo nás předešel Domů...

Moc nám chybí, i když věříme, že nám nepřestává být nablízku. Doufám, že na vzpomínky na něj a na reflexi jeho odkazu bude ještě čas a prostor, chci ale vyslovit za celé MBS u Panny Marie Sněžné veliké díky našemu dlouholetému duchovnímu asistentovi, otci, bratru a příteli.

DĚKUJEME, BRATŘE MICHALE, ZA VŠECHNU TVOU LÁSKU A PĚČI, ZA TRPĚLIVÉ SNÁŠENÍ NAŠICH NEDOKONALOSTÍ, ZA HUMOR, ZA VŠECHNY KRESBY A KRESBIČKY, ZA STATEČNOST, ZA VĚRNOU SLUŽBU MENŠÍHO BRATRA A KNĚZE KRISTOVA A VŮBEC ZA NÁDHERNÝ PŘÍKLAD ŽIVOTA KŘESŤANA ODEVZDANÉHO DO VŮLE BOŽÍ.

Lucie Veronika Vorlová, ministryně MBS u Panny Marie Sněžné v Praze 1

# Do hlavy mi našťestí neviděli

Život dlouholetého člena řádu Václava Ptáka, který letos slavil 91 let.

Vyprávění o našem dlouholetém členu v řádu nejprve musím začít střípkem ze života jeho manželky Jindřišky.

Jak byla Jindřiška oslovena sv. Františkem z Assisi?

V 5. třídě ji její školní katechetka Boženka Kubaňová dovedla – podobně jako i jiná děvčata – do domečku sester z Apoštolátu sv. Františka (nacházel se u plzeňského kostela Panny Marie Nanebevzaté na místě dnešního bydliště plzeňských biskupů). Od roku 1946 začala Jindra studovat zdravotní školu. Běžný školní den jim začínal ranní mší ve františkánském kostele v 6.00 hod., pak odcházely do školy. Tehdy v Jindře uzrálo rozhodnutí vstoupit po maturitě do Apoštolátu sv. Františka. Na doporučení františkánského P. Remigia Jančí vstoupila proto již v 16 letech, a to 31. 8. 1947, do III. řádu sv. Františka a 26. 12. 1948 složila profesní sliby.

Zeptali jsme se Jindřišky, jak se seznámila s Vaškem?

Prý za to mohla Vaškova sestra, s níž se znala od sestřiček z Apoštolátu. A tak i Václav vstoupil do řádu 3.11.1952.

Z manželství mají tři děti – dva syny a dceru – a osm vnoučat. Určitě se i na ně přenesl Jindřiščin a Vaškův pokoj a radost. Jindřiška před několika lety zemřela.

Co píše o Václavovi organizace Paměť národa? Jak žil Václav mládí a později? ([www.pametnaroda.cz](http://www.pametnaroda.cz))

Václav Pták se narodil 9. července 1928 v Záluží u Třemošné. Měl obyčejné dětství. Po vyučení na kováře vystudoval střední průmyslovou školu strojní. Po maturitě studoval České vysoké učení technické v Praze. Jeho potíže začaly, když studoval v Praze ČVUT. Coby aktivní sokol se zúčastnil v červnu 1948 všesokolského sletu. Zde došlo k prvnímu střetu se státní mocí. Z ČVUT byl po prověrkách v roce 1949 vyloučen.

Později (asi v letech 1949 – 1950) se s dalšími studenty zapojil do skupiny, která zajišťovala převádění osob a jejich tajný přesun po území ČSR.

Další Václavovou aktivitou byla tajná setkání katolické mládeže. Tajně jim přednášel například Ota Mádr, dr. Pavelka. Přednášky se konaly po bytech a nikdy nebyly předem domluvené, protože se nevědělo, co se stane a nebude-li někdo zatčen. Lidé se o přednášce dozvěděli až těsně předtím.

Po delší době, kdy StB skupinky sledovala a pomalu rozkrývala (již od roku 1954), v roce 1957 zasáhla.

Václav Pták byl zatčen v listopadu 1957. Potom byl držen sedm měsíců ve vazbě StB v Plzni, většinou na samotce. Výslechy probíhaly od rána do noci, vyšetřovatelé, zvaní referenti, se střídali, ale vyslýchaný tam byl stále jeden – pod tlakem. Trest si odpykával rovněž ve věznici Plzeň – Bory.

Vzpomínka:

*Kolikrát vzpomínám, jak k jídlu byly krájený střeva. Člověk nevěděl, jestli je alespoň vyprali, nebo ne. Takový slizký. Ráno bylo černý kafe a suchej chleba. To přišel chodbař, otevřel okýnko ve dveřích a tam to strčil. Když byl oběd, tak to otevřel, kopl do ešusu a strčil to tam.“*

Václav byl v korekci dvakrát. Jako důvod pro umístění do korekce stačilo podezření bachařů, že vězni něco „kujou“. Korekce byla odstupňovaná – někde bylo jídlo obden a někde byla dokonce jen každý třetí den poloviční dávka. „To není ani na život, ani na smrt.“

Václav Pták byl propuštěn z vězení v roce 1960. Do tří dnů si propuštění vězni museli najít zaměstnání,

jinak by mohli být znovu zatčeni pro příživnictví. Znovu se ucházel o práci ve Škodovce, chtěl se vrátit do konstrukce. I když se za něj přimlouvali bývalí kolegové i bývalí studenti z průmyslovky, hlavní slovo měl vrchní kádrovák, zvaný Rudý kníže, který mu dělal problémy. Nakonec šel Václav vykonávat dělnickou profesi v závodě Výstavba.

Až v roce 1965 se konečně dostal do konstrukce v závodě Výstavba. Zde měl dva významné úspěchy – podle jeho návrhu se provedla první vysokomontážní práce z helikoptéry v republice (při stavbě nového komína) a rychle dokončil konstrukční návrh i technologickou výrobu stroje na oddělování plynných a kapalných částic, na kterém se předtím neúspěšně pracovalo dvanáct let.

Potom pracoval ve Škodovce, v energetice na rozvodech parního potrubí. A odtud přešel v roce 1978 do Závodu jaderného strojírenství v Plzni – Bolevci, kde pracoval na vývoji jaderných reaktorů. Zde zůstal až do svého odchodu do důchodu v roce 1990.

Václav mnoho let soukromě opravoval kapli v Kyjovském lese za Plzní – kaplička zasvěcená Panně Marii Pomocné. Po převzetí moci komunisty byla kaple časem zpusťována. Krovky prolezlé mravenci, zeď rozvalená dubem, uvnitř vlhkost po neodborném zásahu do podezdívky.

Od 70. let 20. století se o kapli starali tři dobrovolníci. Hlavním iniciátorem byl františkánský terciář Václav Pták. Odpracováno stovky dobrovolnických hodin, opravy z vlastních peněz a z darů okolních obyvatel. Bratr opravil též Boží muka nedaleko od kaple.

Václav se stal jedním ze zakládajících členů K 231 v Plzni. Stará se o ni dodnes.

III. řád sv. Františka se v Plzni scházel i za normalizace. Václav vypráví: *„To nebyla podzemní církev, to jsme využívali zákonných prostředků. Protože existovala určitá (svoboda vyznání). To se ví, že se tím člověk nemohl nějak chlubit. Zkrátka nedráždit. Ano, měli jsme skupinku a ta skupina, co byla tenkrát, existuje dodnes. Ale co se tenkrát dělo pod pokličkou, tak se dnes může dělat oficiálně.“*

Modlitební setkání se tak konala po bytech a po chalupách. V Plzni se jako na jednom z mála míst udržela kontinuita III. řádu přes celou dobu komunismu.

Václav také pomáhal při stavbě Památníku obětem zla v Plzni, meditační zahrady Luboše Hrušky. Znal se s Lubošem i jeho otcem, s nímž byl ve vězení.

Velmi intenzivně prožíval také pád komunismu v roce 1989. *„Byl jsem zrovna v nemocnici. Tam jsme byli všichni pacienti nacpaní u televize a já měl ještě na břicho takhle širokej flastr a držel jsem si to a běhali jsme tam dolů, kde byla televize. Tak ty první dny – já jsem byl operovanéj den předtím – byla napjatá situace. Ale neočekávalo se, že to hupne takhle rychle. Aspoň v našich podmínkách. To jsem teda prožíval v nemocnici. A když jsem přišel domů, to už se tak nějak začalo formovat nové zřízení. Celkem mně velice vadilo, že lidi, kteří by měli jít do zatracena, že se zase cpali nahoru. A vycházelo jim to, bohužel. No, tak jsem potom ještě šel do toho a začal jsem pracovat v nové obecní samosprávě.“*

Po roce 1989 byl Václav Pták nějaký čas činný v obecní samosprávě. Je dodnes aktivní v Konfederaci politických vězňů a hlavně ve III. řádu sv. Františka, kde byl i v Národní radě.

Nyní je bratrovi 91 let, přestěhoval se do křesťanského domova důchodců. Členové našeho MBS jej rádi navštěvují a čerpají z jeho pokoje a radosti ze života s Pánem. **I vy mu můžete napsat dopis nebo poslat pohlednici na adresu Václav Pták, Mohylová 92, Plzeň, 312 00.**

Bude mít radost.

*(Luboš Kolafa Plzeň)*

# Tau – náš symbol i závazek

My terciáři máme společný symbol své příslušnosti k Sekulárnímu františkánskému řádu: řecké písmeno Tau, které odpovídá našemu písmenu T a jako velké T také vypadá. Na našich setkáních je nosíme na krku a když je vidíme na druhých, posiluje to náš pocit bratrství. Víme však, proč právě toto písmeno a co má znamenat?

Jeho původ najdeme v Písmu svatém, a to ve Starém zákoně, v jedné epizodě z knihy proroka Ezechiela. Byl to jeden z velkých proroků Starého zákona. Patřil k těm, kteří byli jako zajatci odvedeni z Judska do Babylonu po prvním dobytí Jeruzaléma r. 597 př.Kr. Odtud sledoval další osudy svatého města a předvídal jeho konečný pád, zničení Chrámu a deportaci obyvatelstva o deset let později. Na otázky nešťastných zajatců, jak mohl Hospodin dopustit takovou zkázu nejsvětějších míst, prorok odpovídal: Byl to trest za hříchy nás všech, protože jsme se zpronevěřili svému vyvolení. Boží trest musel padnout na celý vyvolený národ, protože začal žít životem pohanů a znesvětil tím smlouvu, kterou s nimi Bůh uzavřel na Sinaji.

Ezechielův prorocký spis mluví řečí symbolů a tajemných obrazů. V jedné jeho části se prorokovu zraku zjevuje šest mužů, které Bůh posílá, aby zahubili nevěrné obyvatele Jeruzaléma. Než však zkáza začne, jeden z Božích poslů je pověřen, aby nejprve označil ty, kteří záhubě uniknou, protože viděli mravní zkázu kolem sebe a konali pokání. Boží posel proto dostává příkaz:

„Projdi středem města, středem Jeruzaléma, a označ znamením na čele muže, kteří nařikají a sténají nad všemi ohavnostmi, které se v něm páchají.“ (Ez 9,4)

(Povšimněme si: Ti muži nejsou ušetřeni proto, že by byli lepší než ti ostatní, ale proto, že poznali pramen zla v úpadku víry svého národa a prožívali to jako svou lidskou bolest.)

V hebrejském originále není „znamení“, ale je přímo napsáno, jakým znakem byli označeni: Bylo to písmeno *Tav*, poslední písmeno hebrejské abecedy. Byla v tom symbolika. Bůh oddělí ty, kteří uprostřed mravní zkázy jako jediní zachovali věrnost. Toto oddělení však nikoho nesmí vést k pýše a nadřazenosti, ale naopak: právě poslední písmeno na konci abecedy jim má připomínat, že za svou věrnost budou platit, že ve společnosti budou vždy na okraji, budou vystaveni posměchu a pohrdání a bude jim určeno žít v poškození, chudobě a nevýznamnosti.

*Tav* mělo ve starokenánském písmu podobu kříže (- stejně jako v egyptských hieroglyfech). Po babylonském zajetí Židé přecházeli k jiné podobě písma, k tzv. písmu kvadrátnímu, kterým píší dodnes. Písmeno *Tav* v něm už nemá podobu kříže, ale zůstává stále jako poslední z 22 písmen hebrejské abecedy. Při překladu Starého zákona do řečtiny (-Septuaginta) bylo sice možno nahradit hebrejské *Tav* řeckým písmenem *Tau* (-naše T), to však v řecké abecedě není posledním písmenem – tím je ómega. Překladaelé proto museli v zájmu srozumitelnosti upustit od symboliky posledního místa a volněji překládat slovem „znamení“. Tak je tomu i v překladech do jiných jazyků.

Když my, terciáři, nosíme znamení Tau, připomínáme si:

Je to symbol naší víry převzatý ze Starého zákona: Přijímáme ho s úctou a s vědomím, že každé slovo Písma je hodno úcty a nemá upadnout do zapomnutí.

Je to symbol naší naděje: Bůh vidí ty, kteří ve smyslu evangelia si volí těsnou bránu a úzkou cestu, protože ta vede k životu. (Mt 7,14)

Je to symbol naší pokory: Dobře víme, že ani ve světě, ani v církvi nejsme ti první, ani ti nejlepší, ale naopak ti nedokonalí a často chybující, ale příklad sv. Františka a jeho druhů nás posiluje v našem předsevzetí usilovat ve skromnosti a prostotě o křesťanskou dokonalost a nacházet posilu ve společenství našich sester a bratří, kteří jdou stejnou cestou.

Jaroslav Antoš, Krnov

V sobotu 31. srpna 2019 se sešlo v klášteře sester františkánek v Melčicích u Trenčína třicet delegátů – členů pěti rad regionálních bratrských společenství k volbě nové Národní rady. V závěrečné zprávě byla mimo jiné oceněna i spolupráce a stala se i bodů nové Národní volební kapitula NBS Slovenska naše česko – slovenská jedním z programových rady. Národním ministrem byl opět (potřetí) zvolen bratr Jozef Gazdík. Volební kapitule předsedala členka mezinárodní rady SFŘ sestra Andrea z Národního bratrského společenství Bosna - Hercegovina.

Naše obě bratrská společenství mají i několik „nadstandartních“ darů Ducha Svatého – nejen, že jsme sousedí a máme společnou historii i politické zkušenosti, ale dobře si rozumíme nejen jazykem, ale i srdcem, vnímáním historie, kultury i přírody. Společně jsme konstatovali, že se **těšíme** ze vzájemných návštěv – jejich na Mariánské pouti Prahou (letos jich přijelo přes 50), na pouti na Sv. Hostýně, na duchovním cvičení s otcem Vellou na Velehradě atd. Naopak od nás jsme se zúčastnili celoslovenských setkání (letos v Kriovej) a formačního semináře v Melčicích. Naše spolupráce je i při tvorbě překladů dokumentů Mezinárodní rady SFŘ a při vydavatelské činnosti – např. letos převzali na Slovensko dvě stě výtisků publikace Svatost ve světě. Do budoucna bychom společně chtěli **spolupráci prohloubit** i na úroveň jednotlivých bratrských společenství zejména při konání oblastních akcí a **také rozšířit** o další okruhy např. společné poutě do Assisi, Říma, Lurd atd. a také v oblasti informatiky a vydavatelství.

### 3. mezinárodní shromáždění františkánské mládeže v Mexico City

Předsednictvo Mezinárodní rady SFŘ s doporučením mezinárodního koordinačního týmu YouFra zve s velkou radostí všechny mezinárodní delegáty YouFra na Třetí mezinárodní shromáždění františkánské mládeže, které se bude konat ve dnech 4. - 10.7. 2020 v Mexico City, hlavním městě Mexika.

Důležitost osobních setkání je patrná v celé Bibli. Mezinárodní shromáždění YouFra znamená příležitost poznat se navzájem, setkat se s Ježíšem a vrátit se domů obohaceni.

Počínaje rokem 2007 se delegáti YouFra každý šestý rok účastní mezinárodního shromáždění. První shromáždění se konalo v Barceloně v roce 2007 a druhé v Chorvatsku v roce 2014. Tato mezinárodní shromáždění přinesla ovoce jak pro mezinárodní, tak pro národní rady, ale také posílila a zasáhla všechny členy YouFra po celém světě.

Mezinárodní shromáždění YouFra spojuje různé kultury, jazyky, osobnosti, zkušenosti; to vše přispívá k bohatství celosvětového františkánského života.

Z dopisu Andrey Karlović OFS, Mezinárodní koordinátorky YouFra z 24.6.2019

**Uzávěrka dalšího čísla Zpravodaje bude 6. 12. 2019.**

*Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice*

*adresa sekretariátu: Sekretariát NR SFŘ v ČR,*

*Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO*

*email: [info@sfr.cz](mailto:info@sfr.cz)*

*IČO: 00676560*

*htt://www.sfr.cz*